CONSILIUL NAŢIONAL DE SOLUŢIONARE A CONTESTAŢIILOR

C.N.S.C.

Str. Stavropoleos nr. 6, Sector 3, Bucureşti, România, CP 030084, CIF 20329980
Tel. +4 021 3104641 Fax. +4 021 3104642; +4 021 8900745, www.cnsc.ro

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) şi ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile şi căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziţie publică, a contractelor sectoriale şi a contractelor de concesiune de lucrări şi concesiune de servicii, precum şi pentru organizarea şi funcţionarea Consiliului Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE
Nr. ....
Data: ....

Prin contestaţia înregistrată la Consiliul Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor sub nr. 43974/18.10.2017, depusă de către SC ... SA, cu sediul în ...., având număr de înregistrare la Oficiul Registrului Comerţului ..., reprezentată convenţional prin Av. ..., formulată împotriva documentaţiei de atribuire elaborată de către ..., cu sediul în ..., în calitate de entitate contractantă în procedura de licitaţie deschisă online privind atribuirea contractului de concesiune a gestiunii serviciului de salubrizare menajeră, s-a solicitat:
- suspendarea procedurii de atribuire până la soluţionarea pe fond a contestaţiei,
- în principal, obligarea entităţii contractante la modificarea documentaţiei de atribuire astfel încât aceasta să corespundă legislaţiei în materie şi să nu restricţioneze accesul la procedura de atribuire a operatorilor economici şi implicit decalarea termenului de depunere a ofertelor astfel încât să se asigure acelaşi termen de întocmire a documentaţiei de atribuire ca cel de la momentul publicării anunţului de concesiune (40 de zile).
- în subsidiar, anularea procedurii de atribuire având în vedere prevederile art. 89 alin. (1) lit. c) coroborat cu alin. (2) din Legea nr. 100/2016.
- acordarea cheltuielilor de judecată.

CONSILIUL NAŢIONAL DE SOLUŢIONARE A CONTESTAŢIILOR,
asupra cauzei de faţă, constată următoarele:

Prin contestaţia înregistrată la Consiliul Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor sub nr. 43974/18.10.2017, SC ... SA, în calitate de operator economic interesat să participe la procedura de atribuire în cauză, critică o serie de prevederi ale documentaţiei de atribuire de natură să restricţioneze concurenţa.

Contestatoarea menţionează că împotriva viciilor grave ale documentaţiei de atribuire, care afectează întreaga procedură de atribuire,

a formulat notificare împotriva documentaţiei de atribuire, solicitând, în principal, modificarea documentaţiei de atribuire în sensul de a se oferi operatorilor economici informaţiile necesare, reale şi sustenabile, în ceea ce priveşte modul de întocmire a tarifelor raportate la obiectul contractului, astfel încât să nu se restricţioneze concurenţa, să se asigure sustenabilitatea contractului şi echilibrul contractual şi, în subsidiar, anularea procedurii de atribuire.

Notificarea a fost comunicată în data de 02.10.2017, prin poştă, şi a fost primită de către autoritatea contractantă în data de 04.10.2017, la care entitatea contractantă i-a comunicat punctul de vedere nr. 9944, conform căruia notificarea este tardiv formulată, având în vedere că aceasta a primit notificarea la data de 04.10.2017.

Deşi termenul de depunere a notificării expiră în data de 02.10.2017, modalitatea de calcul a entităţii contractante este eronată întrucât atât potrivit art. 5 şi art. 6 din Legea nr. 101/2016 cât şi conform art. 183 alin. (1) din cod. proc. civ*. "Actul de procedură DEPUS înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul postal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare este socotit a fi făcut în termen".*

Aşadar, ... se află în eroare, întrucât, aşa cum rezultă din dovezile comunicării notificării, aceasta a fost predată poştei în data de 02.10.2017, neavând importanţă momentul la care ... a primit plicul de la poştă.

Contestatoarea menţionează că în fişa de date şi anunţul de participare, la Cap. III.2.3.a) Capacitatea tehnică şi/sau profesională, Cerinţa 1 - se solicită experienţa faţă de activităţi care nu fac obiectul contractului, astfel încât se restricţionează concurenţa şi se impun cerinţe restrictive care nu permit participarea operatorilor economici la procedura de atribuire, motiv pentru care contestatoarea solicită eliminarea acestor cerinţe.

Conform cerinţei 1 din Cap. III.2.3.a) Capacitatea tehnică şi/sau profesională: *"Ofertantul va face dovada că în ultimii 3 ani a prestat în cadrul a cel puţin un contract, cel puţin un serviciu similar cu cele ce fac obiectul contractului, şi anume:*

- colectarea şi transportul separat al deşeurilor municipale şi al deşeurilor similare provenind din activităţi comerciale din industrie şi instituţii, inclusiv fracţii colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deşeuri de echipamente electrice şi electronice, baterii şi acumulatori;

- operarea/administrarea staţiilor de transfer pentru deşeurile municipale şi deşeurile similare; (Aceasta activitate nu face parte din obiectul contractului ce urmează a fi atribuit)

- sortarea deşeurilor municipale şi a deşeurilor similare în staţiile de sortare;

- colectarea, transportul şi depozitarea deşeurilor voluminoase provenite de la populaţie, instituţii publice şi agenţi economici;

- colectarea, transportul şi depozitarea deşeurilor provenite din locuinţe, generate de activităţi de reamenajare şi reabilitare interioară şi/sau exterioară a acestora;

- *administrarea depozitelor de deşeuri şi/sau a instalaţiilor de eliminare a deşeurilor municipale si a deşeurilor similar”*. (n.a. Această activitate nu face parte din obiectul contractului ce urmează a fi atribuit).

Aşadar, cele două activităţi subliniate anterior nu fac parte din obiectul contractului şi prin urmare nu se poate impune ca şi experienţă similară ca ofertanţii să dovedească o astfel de experienţă.

Potrivit art. 75 alin. (1) din Legea nr. 100/2016 *"Entitatea contractantă are dreptul de a aplica în cadrul procedurii de atribuire numai criterii de calificare şi selecţie nediscriminatorii şi proporţionale cu obiectul concesiunii de lucrări sau al concesiunii de servicii”*.

Mai mult, conform art. 75 alin. (3) din acelaşi act normativ: *"Criteriile de calificare şi de selecţie trebuie să aibă legătură şi să fie proporţionale cu nevoia de a asigura capacitatea concesionarului de a executa contractul de concesiune, luând în considerare obiectul concesiunii de lucrări sau al concesiunii de servicii şi scopul de a asigura o concurenţă reală”*.

Or, aşa cum este formulată cerinţa, se poate ajunge la situaţia în care un operator economic care nu are experienţă similară faţă de obiectul contractului, să fie declarat câştigător, în timp ce un operator economic care are experienţă similară să nu fie declarat câştigător.

Astfel, atât timp cât obiectul contractului este reprezentat de activităţile de colectare şi transport deşeuri, este evident că un operator economic care a realizat doar activitatea de administrare a deşeurilor sau a staţiilor de transfer, nu are nicio experienţă faţă de obiectul acestui contract, ceea ce determină încălcarea principiului tratamentului egal şi al discriminării faţă de ceilalţi operatori economici care au experienţă similară în obiectul contractului, dar care, din cauza acestui operator economic, nu obţin contractul.

Atât timp cât entitatea contractantă impune experienţa similară, este evident că aceasta trebuie să se raporteze la obiectul contractului tocmai pentru a nu favoriza nejustificat pe unii operatori care nu au experienţă în acest domeniu în detrimentul celor care pot dovedi experienţa similară.

Mai mult, este inechitabil/nelegal să fie acceptat în procedura de atribuire un operator economic care a desfăşurat altă activitate decât cea care a făcut obiectul contractului, întrucât oricum acesta nu poate dovedi capacitatea de a derula contractul, fapt ce aduce prejudicii atât pentru autoritatea contractantă, cât şi pentru ceilalţi operatori economici.

A permite, în cadrul procedurii având ca obiect colectare şi transport deşeuri, unui operator economic care a derulat doar contract de administrare depozit deşeuri sau staţie de transfer, este similar cu a permite unei societăţi care are experienţă în servicii informatice să participe la o procedură care are ca obiect servicii de contabilitate, lucru total ilogic şi fără justificare.

În cazul de faţă, prin impunerea unor cerinţe ce nu au legătură cu obiectul contractului, nu sunt proporţionale şi nici nu determină asigurarea unei concurenţe reale este evident că se ajunge la favorizarea unor operatori economici care nu au experienţă în derularea contractului în detrimentul celor care au experienţă şi care pot dovedi că au capacitatea de a duce la îndeplinire contractul.

Conform cap. II.1.5): Descrierea succintă a contractului sau a achiziţiei/achiziţiilor din fişa de date sau anunţul de participare, se observă că în realitate obiectul contractul se referă doar la:
- colectarea şi transportul separat al deşeurilor municipale şi al deşeurilor similare provenind din activităţi comerciale din industrie şi instituţii, inclusiv fracţii colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deşeuri de echipamente electrice şi electronice, baterii şi acumulatori, fracţia umedă şi fracţia uscată - cu autospeciale, platforme subterane şi semi îngropate şi recipiente de colectare puşi la dispoziţie de operator;
- colectarea, transportul şi depozitarea deşeurilor voluminoase provenite de la populaţie, instituţii publice şi agenţi economici - cu autospeciale şi recipiente de colectare puşi la dispoziţie de operator;
- colectarea, transportul şi depozitarea deşeurilor provenite din locuinţe, generate de activităţi de reamenajare şi reabilitare interioară şi/sau exterioară a acestora - cu autospeciale puse la dispoziţie de operator;
- sortarea deşeurilor municipale fracţia umedă şi fracţia uscată în punctul de sortare înfiinţat de către operator în ... - cu punct de sortare pus la dispoziţie de operator;
- transportul deşeurilor reziduale rezultate din sortare la depozitul conform Moara. Până la deschiderea depozitului conform Moara deşeurile reziduale rezultate din sortare se vor stoca în spaţiul de stocare temporară din comuna Ipoteşti, judeţul ...- cu autospeciale puse la dispoziţie de operator.

De altfel, şi codul CPV ales pentru derularea acestei proceduri este specific doar serviciilor de colectare şi transport deşeuri menajere, neavând nicio legătură cu activităţile de administrare/operare a staţiilor de transfer, depozite sau instalaţii de eliminare a deşeurilor.

Aşadar, impunerea unor cerinţe care nu au legătură cu obiectul contractului sau care determină restricţionarea unor operatori economici nu respectă legislaţia amintită, motiv pentru care contestatoarea solicită ca măsură de remediere, eliminarea din cadrul cerinţei 1 din cap. III.2.3.a) Capacitatea tehnică şi/sau profesională a activităţilor: a) operarea/administrarea staţiilor de transfer pentru deşeurile municipale si deşeurile similare şi b) administrarea depozitelor de deșeuri si/sau a instalaţiilor de eliminare a deşeurilor municipale și a deşeurilor similare.

În caietul de sarcini, Anexa 1 la art. 21. alin. (4), se precizează că DEEE-urile vor putea fi transportate la punctul de sortare sau la punctele de colectare special destinate acestui tip de deşeuri, fără ca în restul documentaţiei de atribuire să se menţioneze clar care este locaţia acestor puncte.

Or, potrivit art. 51 alin. (7) din Legea nr. 100/2016 *"Informaţiile furnizate prin documentaţia de atribuire trebuie să fie suficient de precise, clare şi complete pentru a permite operatorilor economici să determine natura şi obiectul concesiunii de lucrări sau ale concesiunii de servicii, iar pe baza acestora să decidă transmiterea unei oferte sau neparticiparea la procedura de atribuire".*

Este evident că în funcţie de precizarea acestor locaţii, ofertantul poate să-şi întocmească oferta, deoarece este foarte important în

stabilirea preţului ofertei distanţa faţă de orice punct/oprire stabilit ca obligaţie contractuală.

Lipsa acestei informaţii determină o lipsă de transparenţă şi imposibilitatea ofertanţilor de a-şi întocmi o ofertă, şi mai ales, de a întocmi o ofertă reală, bazată pe costuri fundamentate.

Prin urmare, se impune ca măsură de remediere, indicarea în documentaţia de atribuire a locaţiilor punctelor de colectare special destinate deşeurilor DEEE.

Nu se precizează în documentaţia de atribuire care este modalitatea de decontare a prestaţiei efectuate pentru colectarea deşeurilor din construcţii de la persoanele juridice, populaţie şi agenţi economici, în sistemul de colectare la cerere.

În documentaţia de atribuire este evidenţiat doar faptul că operatorul are obligaţia de a colecta de la persoanele juridice, populaţie şi agenţi economici în campanie (aceste costuri intră în tariful ofertat) şi în sistemul de colectare la cerere.

Lipseşte precizarea modalităţii de decontare a acestor costuri privind colectarea în sistem la cerere.

Aşadar, se solicită ca măsură de remediere publicarea în documentaţia de atribuire şi a modalităţii de decontare a prestaţiei efectuate pentru colectarea deşeurilor din construcţii de la persoanele juridice, populaţie şi agenţi economici în sistemul de colectare la cerere.

La art. 34 din caietul de sarcini se precizează că operatorul are obligaţia de îndeplinire a obiectivelor de reciclare deşeuri din construcţii, iar în cazul neîndeplinirii acestora va achita la fondul de mediu contribuţia. Or, acest lucru încalcă legislaţia în materie.

La art. 34 din caietul de sarcini se menţionează că: *"Operatorul are obligaţia să îndeplinească obiectivele de reutilizare, reciclare şi alte operaţiuni de valorificare materială, inclusiv operaţiuni de umplere care utilizează deşeuri pentru a înlocui alte materiale, a deşeurilor nepericuloase provenind din activităţi de construcţii şi demolări, cu excepţia materialelor geologice naturale definite la categoria 17.05.04, conform prevederilor OUG nr. 196/2005 (...) în cazul neîndeplinirii obiectivelor, operatorul va achita la fondul de mediu contribuţia"*.

Deşi entitatea contractantă face trimitere la OUG nr. 196/2006, norma care stabileşte această obligaţie este cea prevăzută la art. 17 alin. (3) din Legea nr. 211/2011, conform căreia *"Titularii pe numele cărora au fost emise autorizaţii de construcţie şi/sau desfiinţări au obligaţia să gestioneze deşeurile din construcţii şi desfiinţări astfel încât să atingă progresiv, până la 31 decembrie 2020, potrivit anexei nr. 6, un nivel de pregătire pentru reutilizare, reciclare şi alte operaţiuni de valorificare materială, inclusiv operaţiuni de umplere, rambleiere care utilizează deşeuri pentru a înlocui alte materiale, de minimum 70% din masa cantităţilor de deşeuri nepericuloase provenite din activităţi de construcţie şi desfiinţări, cu excepţia materialelor geologice naturale definite la categoria 17 05 04 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE".*

Contestatoarea subliniază că această prevedere care face trimitere la deşeurile din categoria susmenţionată, stabileşte "intuit personae" o obligaţie în sarcina "titularilor autorizaţiilor de construcţii", iar pe de altă

parte, nu impune nicio sancţiune pentru neîndeplinirea acestui acestui procent.

Conform valorilor din tabelul de la art. 34 din caietul de sarcini, se poate observa că acestea sunt cele menţionate în Anexa 6 la Legea nr. 211/2011, şi nu au legătură cu OUG nr. 196/2005.

În anexa 6 din OUG nr. 196/2005 se stabilesc pragurile pentru reducerea cantităţilor de deşeuri municipale eliminate prin depozitare, care sunt: 2017 -25%, 2018 - 35% începând cu 2019-45%.

Prin urmare, există două praguri instituite de Legea nr. 211/2011 şi OUG nr. 196/2005, singurul pentru care se impune o anumită taxă la fondul de mediu, fiind pragul menţionat în OUG nr. 196/2006.

Astfel, deşi entitatea face trimitere la o obligaţie instituită în Legea nr. 211/2011 faţă de *"obiectivele de reutilizare, reciclare şi alte operaţiuni de valorificare materială, inclusiv operaţiuni de umplere care utilizează deşeuri pentru a înlocui alte materiale, a deşeurilor nepericuloase provenind din activităţi de construcţii şi demolări, cu excepţia materialelor geologice naturale definite la categoria 17.05.04"* şi la pragurile menţionate în Anexa 6 la această lege, impune, în acelaşi timp, ca operatorul economic să achite *"fondul la fondul de mediu"* contribuţia prevăzută de OUG nr. 196/2005, care are legătură cu un alt prag, respectiv *"pragul pentru reducerea cantităţilor de deşeuri municipale eliminate prin depozitare".*

Aşadar, această clauză din caietul de sarcini este neclară, întrucât nu se înţelege concret la ce categorie de deşeuri se referă şi la ce fel de contribuţie la fondul de mediu se referă.

Prin urmare, contestatoarea solicită ca măsură de remediere indicarea în mod clar a sumelor/pragurilor conforme cu legislaţia.

Pe de altă parte, indiferent dacă se referă la pragurile din Legea nr. 211/2011, sau la cele din OUG nr. 196/2005, această obligaţie nu poate fi impusă în sarcina operatorilor economici care colectează şi transportă deşeurile.

Potrivit art. 9 alin. (1) lit. p) din OUG nr. 196/2005 *"o contribuţie de 50 lei/tonă, datorată de unităţile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, în cazul neîndeplinirii obiectivului anual de reducere cu procentul prevăzut în anexa nr. 6 a cantităţilor de deşeuri eliminate prin depozitare din deşeurile municipale colectate prin operatorii serviciului public de salubrizare, plata făcându-se pentru diferenţa dintre cantitatea corespunzătoare obiectivului anual de diminuare şi cantitatea efectiv încredinţată spre reciclare".*

De altfel, potrivit art. 17 din Legea nr. 211/2011:

„(1) Persoanele fizice si juridice, producătoare de deşeuri municipale, trebuie să realizeze activitatea de colectare separată, conform sistemului de colectare stabilit la nivelul unităţii administrativ-teritoriale, în condiţii salubre, în spaţii special amenajate şi asigurate de către autoritatea administraţiei publice locale/operatorul de salubrizare.

(3) În vederea realizării activităţii de colectare separată, punctele de colectare amenajate sunt dotate, conform legii cu recipiente şi containere de colectare prin grija operatorului sau a autorităţii administraţiei publice locale, după caz. La gospodăriile individuale colectarea se va face în

recipiente, pungi/saci sau alte mijloace care prezintă un grad de siguranţă ridicat din punct de vedere sanitar şi al protecţiei mediului".

Aşadar, obligaţia legală de a atinge ţintele de reciclare a deşeurilor este instituită în sarcina exclusivă a autorităţilor administraţiei publice locale şi a producătorilor de deşeuri, pe baza principiului prevăzut de directivele europene "poluatorul plăteşte".

Or, entitatea contractantă, în documentaţia de atribuire, nu face altceva decât să instituie în sarcina operatorilor economici o obligaţie care nu poate fi impusă operatorului de salubrizare (colectare şi transport) şi nici nu intră în responsabilitatea acestuia, cu atât mai mult cu cât acest operator nu are nicio pârghie sau control faţă de atingerea acestui prag de reciclare.

Atingerea unor praguri de către simpli colectori şi transportatori de deşeuri, care nu au niciun control asupra modului de reciclare/depozitare a deşeurilor produse de către populaţie (poluatori), reprezintă o obligaţie ce nu are legătură cu obiectul contractului şi cu obligaţiile contractuale aferente contractului, o obligaţie ce determină în mod evident restricţionarea concurenţei.

Atât timp cât sunt impuse sancţiuni pentru nerespectarea acestor praguri, praguri care nu se află sub niciun control al colectorilor şi transportatorilor de deşeuri (care doar preiau ceea ce se găseşte în containere) este evident că cerinţa este abuzivă şi determină încălcarea legii.

Mai mult, aşa cum rezultă din art. 2 alin. (9) din Legea nr. 211/2011 "*Unităţile administrativ-teritoriale au calitatea de deţinător legal al deşeurilor municipale şi al deşeurilor similare, depozitate în recipientele amplasate în aria lor teritorială”*.

Aşadar, nu se poate impune unui operator de colectare să suporte o penalitate pentru lipsa măsurilor pe care unităţile administrativ teritoriale trebuie să le ia faţă de poluatori pentru creşterea cantităţii de deşeuri reciclabile, pentru selectarea deşeurilor pe care trebuie să o realizeze fiecare poluator în gospodăria sau sediul său, măsuri pe care nu le poate lua operatorul economic întrucât acesta nu are pârghiile necesare pentru a exercita o constrângere faţă de poluatori în sensul reducerii cantităţii de deşeuri depozitate.

Colectorul şi transportatorul de deşeuri nu face altceva decât să transporte deşeurile de la punctele de colectare la depozite/staţii de tratare sau reciclare. Or, reducerea cantităţii de deşeuri depozitate depinde în majoritatea cazurilor de modul în care poluatorul (populaţia sau agenţii economici) selectează. Dacă poluatorul nu ia nicio măsură pentru a creşte cantitatea de deşeuri reciclabile nu se va ajunge la nicio reducere a cantităţii de deşeuri depozitate. Or, singura care este în măsură să sancţioneze în vreun fel poluatorul este UAT-ul întrucât acesta este şi legiuitorul local care poate stabili sancţiuni aspre pentru nereciclare sau reciclarea necorespunzătoare.

Aşadar, nu se poate impune o serie de penalităţi operatorului de colectare şi transport în condiţiile în care OUG nr. 196/2005, modificată prin OUG nr. 48/2017 stabileşte că suma la fondul de mediu se plăteşte în

funcţie de cantitatea încredinţată spre reciclare. Operatorul de colectare nu are pârghiile necesare pentru a controla această cantitate.

În schimb, UAT-urile, care sunt şi proprietarii acestor deşeuri, sunt cele care au control faţă de această cantitate, întrucât este singura autoritate locală care poate lua măsuri în vederea creşterii cantităţii de deşeuri reciclabile prin impunerea unor sancţiuni către poluatori.

De asemenea, ţinând cont că obligaţia de plată către fondul de mediu este a UAT-ului (potrivit actelor normative susmenţionate), că obiectul contractului de delegare este colectare şi transport la instalaţii de procesare a deşeurilor şi de faptul că deşeurile reciclabile se colectează din platforme publice şi din casă în casă, prin urmare, această penalitate trebuie asumată de către entitatea contractantă, care, la rândul său, poate stabili tarife mai mari poluatorilor (care, în fond au determinat aceste contribuţii/penalităţi).

Având în vedere cele precizate anterior, contestatoarea solicită, ca măsură de remediere, eliminarea acestei clauze contractuale, întrucât, pe de o parte, nu este clară, ci determină interpretări, iar pe de altă parte, nu este conformă cu legislaţia în domeniu.

De asemenea, contestatoarea arată că la art. 54 din caietul de sarcini se solicită o listă cu dotările, vehiculele şi echipamentele pe care intenţionează să le folosească operatorul pe timpul prestării serviciilor, listă care va cuprinde mai multe elemente, printre care şi documentaţia cu standardele relevante în domeniu.

Astfel, contestatoarea solicită, ca măsură de remediere, indicarea în mod clar ce înseamnă documentaţia de conformare cu standardele din domeniu, având în vedere că nu se înţelege la ce s-a referit entitatea contractantă prin solicitarea unei astfel de documentaţii.

În ceea ce priveşte investiţiile la care se face trimitere la pag. 45-47 din caietul de sarcini - Anexa 1, pe de o parte, în această secţiune nu se regăseşte ca investiţie platforma pentru producere compost şi nici instalaţia pentru procesarea deşeurilor vegetale şi lemnoase, investiţii care se regăsesc în Anexa 4 la caietul de sarcini, anexă care reprezintă Nota justificativă pentru durata contractului de delegare.

Prin urmare, nu se înţelege dacă investiţiile din Anexa 4 la caietul de sarcini trebuie să fie realizate de ofertant, în condiţiile în care în caietul de sarcini, Anexa 1, nu sunt prevăzute.

Având în vedere acest aspect, contestatoarea solicită ca măsură de remediere indicarea concretă a acestor investiţii şi/sau corelarea informaţiilor din cele două documente (Anexa 1 şi Anexa 4 la caietul de sarcini).

Pe de altă parte, în ceea ce priveşte investiţiile de la Cap X din caietul de sarcini, Anexa 1, se precizează la art. 86 alin. (13) şi alin. (14), că aceste investiţii se vor regăsi în fişele de fundamentare a tarifelor ofertate, iar celelalte investiţii (cum sunt cele de la cap IX - utilajele şi echipamentele) vor fi achiziţionate de operator şi recuperate prin tarife.

Cu toate acestea, nu se menţionează cum vor fi recuperate din tarife aceste investiţii.

Dacă aceste investiţii se vor recupera prin amortizarea lor, atunci entitatea contractantă este obligată să menţioneze clar dacă amortizarea

acestora se va introduce în tarife, începând cu primul an de contract, sau la momentul punerii lor în funcţiune, aşa cum prevede legea contabilităţii.

Având în vedere acest aspect, contestatoarea solicită ca măsură de remediere să se precizeze cum vor fi recuperate din tarife costurile investiţiilor.

Dacă, modalitatea de recuperare a investiţiilor este amortizarea, atunci entitatea contractantă ar trebui să stabilească un mecanism clar de introducere a amortizării în tariful ofertat, sau de recuperare a acestor costuri pe parcursul derulării contractului având în vedere că potrivit legii contabilităţii şi a codului fiscal, amortizarea se introduce în contabilitate abia după ce se începe utilizarea bunului achiziţionat.

Astfel, potrivit dispoziţiilor art. 11 alin.(4) lit. c) din Ordinul ANRSC nr. 109/2007 conform căruia *„la stabilirea tarifelor pentru activităţile specifice serviciului de salubrizare se au în vedere următoarele criterii: c) cheltuielile cu amortizarea se iau în calcul, respectându-se reglementările legale în vigoare"* ceea ce rezultă că amortizarea, pentru a putea fi inclusă în tarif trebuie să respecte şi dispoziţiile codului fiscal.

Or, potrivit art. 28 alin. (12) din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal *"amortizarea fiscală se calculează după cum urmează: a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcţiune, prin aplicarea regimului de amortizare prevăzut la alin. 5 (b - în cazul echipamentelor tehnologice, respectiv al maşinilor, uneltelor (...) contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară, de gresivă sau accelerată)"*.

De asemenea, potrivit Ordinului nr. 109/2007, cheltuielile cu amortizarea reprezintă cheltuieli faţă de utilajele care sunt efectiv utilizate (şi nu se referă la utilaje ce ar putea să fie achiziţionate pe viitor).

Aşadar, în condiţiile în care aceste investiţii se vor recupera prin introducerea costurilor de amortizare în tarif, trebuie să se ţină cont de faptul că acestea nu pot fi introduse la momentul ofertării în fişele de fundamentare întrucât sunt bunuri pe viitor, iar estimarea lor nu este posibilă la momentul depunerii ofertei aşa cum rezultă din cele menţionate anterior.

Mai mult, conform art. 15 lit. a) din Ordinul nr. 109/2007, modificarea tarifelor se realizează *„la modificarea majoră a costurilor, determinate de punerea în funcţiune a unor mijloace de îmbunătăţire calitativă a serviciilor publice de salubrizare şi numai după intrarea în exploatare a acestora".*

Prin urmare, contestatoarea solicită ca măsură de remediere să se precizeze clar atât modalitatea de recuperare a costurilor investiţiilor cât şi faptul că, în situaţia în care această recuperare se va face prin introducerea costurilor cu amortizarea, acestea să nu se introducă în fişele de fundamentare a tarifelor, ci doar la momentul introducerii costurilor cu amortizarea în contabilitate, la momentul intrării în exploatare a bunurilor (dar şi în acest caz se solicită entităţii contractante să precizeze modul în care se va modifica tariful pe parcursul derulării contractului prin introducerea costurilor cu amortizarea). De asemenea, se solicită, ca măsură de remediere a se menţiona dacă amortizarea investiţiilor se va

introduce în tarife începând cu primul an de contract sau la momentul punerii lor în funcţiune aşa cum prevede legea contabilităţii.

De asemenea, în caietul de sarcini - Anexa I, la art. 86., pct. 4) se prevede realizarea în primul an al derulării contractului a câte 50 platforme subterane şi 50 platforme semi îngropate, investiţii obligatorii ce diferă ca număr de Anexa 4 în tabel la caietul de sarcini, unde se prevede realizarea a câte 25 de platforme subterane şi 25 platforme semi îngropate.

Astfel, contestatoarea solicită ca măsură de remediere, indicarea exactă/corectă a numărului de platforme.

Mai mult, nu trebuie ignorat nici faptul că valoarea amortizărilor investiţiilor în Anexa 4 la caietul de sarcini, a fost calculată cu câte 25 platforme subterane şi 25 platforme semi îngropate, în primul an, aşadar, raportat şi la cele susmenţionate, este clar că dacă se va menţiona că în realitate, trebuie realizate câte 50 de platforme subterane şi 50 de platforme semi îngropate, devine evidentă necesitatea modificării şi a valorii amortizării, precum şi a valorii estimate a contractului.

În caietul de sarcini - Anexa I, pag. 47, art. 89, alin. (2) se precizează că *„bunurile de preluare a căror listă indicativă (generică) sunt prevăzute în Anexa nr. 6 la prezentul Contract*", însă la Anexa nr. 6 la prezentul contract nu este prevăzut niciun bun de preluare.

Aşadar, contestatoarea solicită ca măsură de remediere indicarea corectă/clară a bunurilor de preluare, sau menţionarea că nu se va prelua nici un bun.

În ceea ce priveşte redevenţa, aceasta este factor de evaluare, iar în documentaţia de atribuire se precizează că este minim 4% din valoarea anuală efectivă a contractului, fără a se evidenţia dacă cei 4% se raportează la valoarea contractului cu TVA sau fără TVA.

Astfel, contestatoarea solicită ca măsură de remediere, să se precizeze concret dacă valoarea de 4% a redevenţei trebuie să se raporteze la valoarea anulată a contractului cu TVA sau fără TVA.

În ceea ce priveşte art. 42-49 din caietul de sarcini, entitatea contractantă a prevăzut la pct. D. Sortarea deşeurilor municipale fracţia umedă şi fracţia uscată în punctul de sortare înfiinţat de operator în ... că operatorul *"are permisiunea de a desfăşură activitatea de sortare"* prin realizarea unui punct de sortare amenajat de ofertant.

Pe de o parte, conform obiectului contractului aşa cum este definit în fişa de date a achiziţiei şi în anunţul de concesiune, acest contract prevede doar activitatea de colectare şi transport deşeuri.

Pe de altă parte, la art. 42 alin. (1) şi 46 din caietul de sarcini - Anexa 1, entitatea contractantă menţionează că "operatorul are permisiunea de a desfăşura activitatea de sortare”.

Având în vedere cele precizate anterior, contestatoarea solicită ca măsură de remediere, eliminarea pct. D art. 42-49 din caietul de sarcini întrucât activitatea de sortare nu face parte din obiectul contractului.

Totodată, entitatea contractantă încearcă să minimizeze această „activitate de sortare" prin utilizarea sintagmei "punct de sortare" (care nu se regăseşte în legislaţie) care ar fi diferit faţă de o veritabilă "staţie de sortare" ce impune respectarea multor prevederi legale în materie.

Raportat la cantităţile anuale de deşeuri ce se impune a fi prelucrate în aşa-zisul punct de sortare şi obligaţiile operatorului, devine evident faptul că în realitate, entitatea contractantă cere ofertantului să construiască o staţie de sortare cu o capacitate medie de procesare de 40.000 tone/an, cu două benzi: una pentru fracţia umedă şi una pentru fracţia uscată.

Or, o astfel de staţie de sortare, în niciun caz nu poate fi construită doar în perioada de mobilizare de 60 de zile, aşa cum prevedere entitatea contractantă la art. 44 lit. a) din caietul de sarcini Anexa 1 şi cu atât mai puţin să se obţină în acelaşi timp şi condiţiile minime tehnice şi de mediu pentru locaţia de sortare şi punctul de sortare propus.

Având în vedere că în justificarea duratei contractului se află şi platforma de compost, instalaţia pentru procesarea deşeurilor vegetale, un punct de sortare, cerinţe ale entităţii contractante ca deşeurile din construcţii şi cele voluminoase să fie stocate la punctul de sortare, că la art. 15 alin. (3) din contract delegatarul poate solicita delegatului să înfiinţeze o arie temporară pentru stocarea anumitor fluxuri de deşeuri precum şi transferul în sarcina operatorului a obiectivelor pentru reducerea cantităţilor de deşeuri prevăzute de legislaţia în vigoare, este evident că se solicită ca operatorul să amenajeze într-un termen foarte scurt, de 60 zile de la data semnării contractului, un centru de management integrat al deşeurilor - CMID (practic o lucrare destul de complexă) care să conţină:

1. Staţie de sortare de capacitate medie;
2. Platforma de compost cu instalaţie de procesare a deşeurilor vegetale;
3. Instalaţie pentru procesarea deşeurilor din construcţii;

În opinia contestatoarei, în 60 de zile este imposibil să amenajezi această lucrare aferentă Centrului de management integrat al deşeurilor cu tot ce presupune proiect, construcţii, montare echipamente.

Amenajarea acestui Centru de management integrat al deşeurilor durează cel puţin 6 luni perioada de execuţie propriu zisă, iar obţinerea autorizaţiilor necesare după finalizarea execuţiei cel puţin 180 de zile conform legislaţiei în materie.

Comparativ cu un astfel de proiect complex, fără a se solicita investiţii de asemenea amploare, doar pentru obţinerea licenţei ANRSC de prestare a activităţii de colectare şi transport a deşeurilor, legiuitorul a prevăzut un termen de 90 de zile.

Astfel, contestatoarea solicită, ca măsură de remediere, în principal, eliminarea cerinţei privind construirea unui centru de management integrat al deşeurilor, şi în subsidiar, în condiţiile în care se va menţine această cerinţă, să se stabilească un termen de cel puţin 6 luni pentru lucrările susmenţionate.

În ceea ce priveşte cerinţa autorităţii contractante, respectiv: *"Având în vedere că distanţa dintre ... (sens giratoriu b-dul 1 Decembrie 1918 cu str. Sofia Vicoveanca) şi punctul de sortare propus de ofertant (maxim 25 de km) - dus - întors, influenţează activităţile de colectare şi transport deşeuri municipale, cât şi activitatea de transport a deşeurilor reziduale din sortare la depozitare finală, punctul de sortare va fi înfiinţat*

la o distanţă de maxim 25 de km dus-întors de la sensul giratoriu intersecţie b-dul 1 Decembrie 1918 cu str. Sofia Vicoveanca", contestatoarea apreciază că este restrictivă, întrucât nu i se poate impune operatorului economic atât construirea unui Centru de management, şi în acelaşi timp să se impună atât zona de stabilire a acestui punct, dar şi ca locaţia să îndeplinească condiţiile minime tehnice şi de mediu (art. 44 lit. a) din caietul de sarcini Anexa 1, în condiţiile în care staţia CMID de la Moara deserveşte şi ....

Astfel, impunerea unui număr maxim de km pentru stabilirea punctului de sortare este restrictivă şi favorizează operatorii economici care deja au o locaţie, în această zonă sau cei care cunosc foarte bine zona municipiului Suceava. Or, un operator economic din altă zonă a României este în mod clar defavorizat, raportat la această valoare de maxim 25 de km raportaţi la sensul giratoriu indicat întrucât pe de o parte vor pierde mult timp pentru găsirea acestei locaţii faţă de operatorii economici care deja cunosc atât zona la care face referire autoritatea contractantă, cât şi piaţa imobiliară.

În opinia contestatoare, faptul că se impune o rază de stabilire a staţiei de sortare raportat la maxim 25 de km faţă de un sens giratoriu, în realitate această cerinţă favorizează operatorul economic care deja prestează aceste servicii şi care, acţionând la nivel local este avantajat atât în ceea ce priveşte preţurile pentru costurile aferente locaţiei, cât şi pentru timpul necesar găsirii şi autorizării acestui teren.

Aşadar, este încălcat principiul tratamentului egal şi al proporţionalităţii, prin aceea că s-au impus cerinţe care nu pot fi explicate din punct de vedere legal (neexistând nicio obligaţie legală pentru impunerea celor maxim 25 de km faţă de sensul giratoriu indicat), astfel încât impunerea acestei cerinţe determină restricţionarea operatorilor economici şi implicit a concurenţei.

Având în vedere acest aspect, contestatoarea solicită, ca măsură de remediere, eliminarea acestei cerinţe (art. 49 din caietul de sarcini Anexa 1) întrucât este restrictivă şi încalcă principiul tratamentului egal, al proporţionalităţii şi implicit, restricţionează concurenţa.

De asemenea, la art. 44 lit. a) din caietul de sarcini Anexa 1 se menţionează *că "locaţia trebuie să îndeplinească condiţiile minime tehnice şi de mediu"*, fară a menţiona concret care sunt aceste condiţii.

Aşadar, pe de o parte nu se menţionează care este modalitatea de deţinere a respectivei locaţii: comodat, închiriere, proprietate etc., iar pe de altă parte, nici care sunt condiţiile minime tehnice sau de mediu care trebuie să fie îndeplinite.

Astfel, raportat la termenul limită de depunere a ofertei şi la această cerinţă, ofertantul trebuie să asigure o astfel de locaţie în perioada de 40 de zile de la momentul publicării anunţului de participare şi până la depunerea ofertei, în caz contrar se consideră că oferta este neconformă.

Or, pe de o parte, a se solicita ofertantului să realizeze cheltuieli cu privire la achiziţionarea locaţiei cât şi cu privire la autorizarea sa şi dotarea sa tehnică înainte de încheierea contractului reprezintă o cerinţă restrictivă, disproporţionată şi nejustificată.

Potrivit art. 20 alin. (7) din HG nr. 867/2016 *"Specificaţiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire şi nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate care să împiedice realizarea unei concurenţe efective între operatorii economici"*.

Astfel, doar autorizaţia de mediu se poate obţine într-un termen de maxim 90 de zile lucrătoare potrivit art. 10 alin. (1) din Ordinul nr. 1798/19.11.2007, pentru aprobarea procedurii de emitere a autorizaţiei de mediu conform căruia *"termenul de eliberare a autorizaţiei de mediu este de maximum 90 de zile lucrătoare de la data depunerii documentaţiei complete"*.

De asemenea, chiar eliberarea unui certificat de urbanism care este necesar pentru obţinerea autorizaţiei de mediu se realizează în 30 de zile conform art. 6 alin. (2) din Legea nr. 51/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii.

Astfel, potrivit articolului susmenţionat *"certificatul de urbanism se emite de autorităţile prevăzute la art. 4, abilitate să autorizeze lucrările de construcţii, şi se eliberează solicitantului în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării cererii, menţionându-se în mod obligatoriu scopul emiterii acestuia"*.

În atare condiţii, cerinţa entităţii contractante restricţionează concurenţa, întrucât nu se poate cere operatorului economic realizarea unor cheltuieli pentru realizarea contractului care mai apoi să nu fie decontate de autoritatea contractantă încă de la momentul ofertării.

În atare condiţii, contestatoarea solicită, ca măsură de remediere, eliminarea cerinţei de la pct. 44 lit. a) din caietul de sarcini Anexa 1 prin care se solicită atât că *"locaţia punctului de sortare trebuie să îndeplinească condiţiile minime tehnice şi de mediu"*, dar şi cerinţa prin care se solicită ofertantului a preciza adresa punctului de sortare propus.

Având în vedere că procedura de atribuire este organizată de ..., contestatoarea apreciază că în documentaţia de atribuire ar trebui să se regăsească şi posibilitatea ca locaţia aferentă Centrului de management să fie pusă la dispoziţie de autorităţile locale şi că acestea vor depune toate diligenţele pentru a găsi locaţie propice pentru construirea acestui centru de management imediat după încheierea contractului. Faptul că nu există în documentaţie o astfel de indicaţie/posibilitate este evident că s-a stabilit această cerinţă favorizându-se un operator economic care deja are în dotare o astfel de locaţie.

În ceea ce priveşte Matricea riscurilor, nu este definită corect, nefiind indicat managementul riscului, prin urmare contestatoarea solicită definirea corectă şi indicarea pentru fiecare risc a managementului riscului respectiv.

În ceea ce priveşte riscul colectării altor categorii de deşeuri decât cele solide, în documentaţia de atribuire acest risc este doar în sarcina operatorului economic, or, atât timp cât acesta nu are niciun control/pârghie asupra calităţii deşeurilor colectate iar potrivit art. 2 alin. (9) din Legea nr. 101/2006 *"Unităţile administrativ-teritoriale au calitatea de deţinător legal al deşeurilor municipale şi al deşeurilor similare, depozitate în recipientele amplasate în aria lor teritorială"*, este evident că

acest risc trebuie să fie doar în sarcina entităţii contractante. Mai mult, operatorul economic nu are pârghiile necesare să sancţioneze utilizatorii care depun în recipiente deşeuri neadecvate iar utilajele şi echipamentele se deteriorează din acest motiv, acestea fiind înlocuite de operator din fonduri proprii, fără a fi îndreptăţit să îşi recupereze investiţia.

Având în vedere cele precizate anterior contestatoarea solicită ca măsură de remediere, în principal ca acest risc să fie în sarcina entităţii contractante.

În ceea ce priveşte Riscul cantităţii de deşeu mixt şi Riscul de deşeuri reciclabile colectate şi transportate nu trebuie să fie doar sarcina operatorului, deoarece acesta îşi fundamentează oferta pe baza cantităţilor puse la dispoziţie de către autoritatea contractantă, astfel încât contestatoarea solicită ca măsură de remediere preluarea acestui risc de către autoritatea contractantă (ea fiind cea care garantează prin studiul de fundamentare cantităţile de deşeuri care fac obiectul contractului).

În ceea ce priveşte riscul Condiţii climatice, riscul Creşterii şi descreşterii costurilor şi riscul Modificării ratei inflaţiei, aceste riscuri nu trebuie să fie doar în sarcina operatorului, deoarece toţi aceşti factori care generează costuri de operare suplimentare nu sunt din culpa operatorului, acest risc trebuie să aibă responsabilitate împărţita, deoarece autoritatea contractantă este proprietara serviciului pe care îl deleagă. Aşadar, se solicită, ca măsură de remediere, preluarea acestor riscuri în cuantum de 50% de către autoritatea contractantă.

În ceea ce priveşte Regulamentul de salubrizare, la art. 19 se menţionează că deşeurile selecţionate se colectează o dată sau de două ori pe săptămână, iar cele reziduale se vor colecta zilnic. Aceste frecvenţe de colectare diferă de cele precizate în caietul de sarcini.

Având în vedere acest aspect, contestatoarea solicită, ca măsură de remediere, precizarea clară a frecvenței de colectare a deşeurilor reciclabile şi a fracţiei umede de la utilizatorii casnici din gospodării şi din condominii.

Art. 21 din Regulamentul de salubrizare stipulează că anvelopele de pe domeniul public se colectează de către operator, însă în caietul de sarcini nu se precizează nimic legat de acest aspect.

Având în vedere că regulamentul nu se aplică pentru întreg serviciul de salubrizare, ci numai activităţilor care fac obiectul delegării, cu excepţia organizării prelucrării şi valorificării materiale şi energetice a deşeurilor, contestatoarea solicită, ca măsură de remediere, precizarea dacă această obligaţie este în sarcina operatorului de colectare şi transport deşeuri, iar legat de costurile aferente acestui serviciu, să se precizeze în ce tarif se vor include.

De asemenea, la art. 31 din Regulamentul de salubrizare se face referire la aceleaşi puncte de colectare DEEE-URI ca şi în caietul de sarcini fără a se preciza care sunt aceste puncte şi care este traseul acestor deşeuri după ce sunt plasate în punctele amenajate sau la punctul de sortare.

Astfel, contestatoarea solicită ca măsură de remediere a se preciza care sunt aceste puncte şi care este traseul acestor deşeuri după ce sunt plasate în punctele amenajate sau la punctul de sortare.

De asemenea, se solicită ca măsură de remediere precizarea clară dacă operatorii economici generatori de deşeuri de ambalaje au obligaţia predării acestor deşeuri operatorului de colectare şi transport, deoarece din documentaţia de atribuire nu se înţelege clar.

În ceea ce priveşte Indicatorii de performanţă, în Anexa 1A şi Anexa 1B la Regulamentul de salubrizare, se impun pe de o parte indicatori de performanţă ca fiind pragurile prevăzute în Legea nr. 211/2011 şi OUG nr. 196/2005, iar pe de altă parte se stabilesc penalităţi pentru neatingerea acestor praguri.

Contestatoarea apreciază că, pe de o parte, impunerea acestor indicatori de performanţă este una abuzivă şi contrară legilor în materie, iar pe de altă parte, stabilirea unor penalităţi pentru neîndeplinirea acestor indicatori, precum şi obligarea operatorului la plata contribuţiei prevăzute de OUG nr. 196/2005 este abuzivă.

În atare condiţii, contestatoarea solicită, ca măsură de remediere, eliminarea din categoria indicatorilor de performanţă a tuturor indicatorilor menţionaţi în Anexa 1A şi Anexa 1B la Regulamentul de salubrizare precum şi eliminarea penalităţilor impuse pentru neîndeplinirea acestor indicatori, având în vedere că, pragurile şi contribuţiile la fondul de mediu impuse de lege sunt specifice "intuitu personae" în sarcina poluatorului sau a autorităţii contractante şi trebuie să respecte principiul "poluatorul plăteşte", principiu prevăzut de directivele europene invocate anterior.

Aşadar, nu se poate transfera aceste obligaţii în sarcina operatorului economic (simplu colector şi transportator) care nu are niciun control asupra cantităţii de deşeuri reciclabile sau depozitate, singurii responsabili şi care au o influenţă faţă de pragurile indicate sunt utilizatorii (poluatorii) care pot creşte cantitatea de deşeuri reciclabile şi pot scădea cantitatea de deşeuri depozitate, sau autoritatea contractantă care poate impune sancţiuni sau măsuri de constrângere a utilizatorilor, astfel încât să se respecte pragurile impuse.

Pe de altă parte, operatorul de colectare şi transport nu poate suporta cheltuielile generate de incapacitatea poluatorilor de a reduce cantitatea de deşeuri depozitate, sau de a creşte cantitatea de deşeuri reciclabile, singurul care trebuie să fie responsabil pentru aceste costuri fiind poluatorul.

Aşadar, dacă se păstrează o astfel de prevedere, se solicită ca măsură de remediere indicarea în documentaţia de atribuire a mecanismului de recuperare în totalitate a acestor costuri de la populaţie (poluatori) prin majorarea tarifelor.

În ceea ce priveşte Modelul de contract de delegare de gestiune, în contractul de delegare, la art. 3 alin. (5) se prevede că în perioada de mobilizare de 60 de zile trebuie să se prezinte entităţii contractante dovezile care confirmă pe lângă celelalte şi licenţa ANRSC precum şi amenajarea unui punct de lucru.

În cadrul contractului nu se mai menţionează şi celelalte activităţi din caietul de sarcini solicitate în perioada de mobilizare.

Aşadar, pe de o parte, raportat la perioada de mobilizare de 60 de zile impusă pentru autorizaţia ANRSC, aceasta este insuficientă, iar raportat şi la construirea Centrului de management, termenul de 60 de

zile de la data semnării contractului este unul insuficient pentru a realiza o lucrare complexă care necesită proiect, autorizare etc, şi un termen de execuţie de minim 6 luni.

Astfel, obţinerea Autorizaţiei de mediu (art. 4, art. 5, art. 8, art. 9, art. 10 din Ordinul 1798/2007 pentru aprobarea Procedurii de emitere a autorizaţiei de mediu) necesită un termen de 90 zile lucrătoare şi este condiţionată de obţinerea Autorizaţiei de Gospodărire a Apelor.

Deci mai întâi trebuie să se obţină Autorizaţia de gospodărire a apelor şi apoi să se depună dosarul pentru obţinerea autorizaţiei de mediu.

Cele două autorizaţii nu se pot obţine separat atât timp cât dosarul Autorizaţiei de Mediu trebuie să cuprindă şi Autorizaţia de gospodărire a apelor.

Or, Autorizaţia de Gospodărire a Apelor necesită un număr de 45 de zile de eliberare aşa cum prevăd art. 40, art. 45, art. 49, art. 56 din Ordinul nr. 662 din 28 iunie 2006 privind aprobarea Procedurii şi a competenţelor de emitere a avizelor şi autorizaţiilor de gospodărire a apelor.

Dacă se adună numărul de zile legale de obţinere a celor două autorizaţii se va ajunge la un termen de 125 de zile (45 de zile pentru eliberarea Autorizaţiei de Gospodărire + 90 de zile pentru eliberarea Autorizaţiei de mediu).

Aşadar, doar raportat la aceste două autorizaţii, deja termenul de 60 de zile de mobilizare (ce cuprinde obţinerea acestor două autorizaţii), impus în contract este insuficient.

Ulterior celor 2 acte obţinute, trebuie să fie efectuate demersurile pentru modificarea condiţiilor asociate licenţei ANRSC, modificare care se realizează în 30 de zile de la înregistrarea cererii la ANRSC, conform art. 53 din HG nr. 745/2007, în condiţiile în care viitorul operator deţine deja licenţa ANRSC.

Ca măsură de remediere, contestatoarea solicită prelungirea termenului reprezentând perioada de mobilizare faţă de obţinerea licenţei ANRSC la minim 160 zile lucrătoare, iar în ceea ce priveşte construirea Centrului de management deşeuri cel puţin o perioadă de 6 luni, perioade necesare obţinerii tuturor avizelor şi autorizaţiilor de funcţionare, astfel încât activitatea să poată fi desfăşurată cu respectarea legislaţiei.

La art. 14 Fluxul deşeurilor, lit. f) din Contract se precizează că deşeurile rezultate din sortare pot fi stocate temporar 48 de ore. Această menţiune este în contradicţie cu art. 55 din Regulamentul de salubrizare care impune termenul de 1 zi.

Având în vedere acest aspect, se solicită ca măsură de remediere corelarea celor două precizări şi indicarea corectă a perioadei de stocare a deşeurilor rezultate din sortare.

La art. 22 alin. (5) din contract, se menţionează că *"Asigurarea de răspundere civilă va include o clauză prin care asigurătorul acceptă că termenii asigurării se aplică Delegatarului şi Delegatului, angajaţilor, agenţilor, funcţionarilor acestora ca în cazul în care o asigurare separată ar fi fost încheiată pentru fiecare dintre ei".*

O astfel de clauză este abuzivă şi este restrictivă întrucât impune unui terţ (o societate de asigurări) o anumită condiţie care nu a fost negociată de către părţile contractante.

Astfel, prin această clauză, entitatea contractantă impune unui operator de asigurare condiţii care nu este prevăzută de legislaţia în materie şi care poate determina asigurătorul să refuze încheierea asigurării cu operatorul economic, ceea ce ar duce la eliminarea operatorului economic din procedura de atribuire.

Contractul de asigurare este un contract încheiat între operatorul economic şi Asigurător astfel încât entitatea contractantă este un terţ faţă de acest contract şi nu poate impune celor două părţi să stabilească ce clauze contractuale să cuprindă contractul de asigurare. În caz contrar se încalcă principiul libertăţii contractuale.

De asemenea, asumarea de către operatorul economic a unor cheltuieli de asigurare pentru funcţionarii, angajaţii unităţii administrativ teritoriale în temeiul unui contract care este executat exclusiv de către operator, reprezintă cheltuieli extra contractuale pe care operatorul trebuie să le suporte, fără niciun temei legal. Or, o astfel de clauză este în mod evident abuzivă şi restrictivă.

Aşadar, contestatoarea solicită, ca măsură de remediere, eliminarea acestei clauze abuzive.

La art. 39 alin. (5) din contract se menţionează că operatorul este obligat să modifice Regulamentul intern al acestuia "în mod rezonabil" la solicitarea entităţii contractante.

Or, această clauză este una abuzivă şi restrictivă întrucât nicio persoană nu poate interveni în modul de desfăşurare a activităţii unei societăţi comerciale.

Libertatea de a-şi desfăşura activitatea nu poate fi îngrădită unei societăţi comerciale printr-o clauză contractuală, aşa cum este prevăzut în modelul de contract al acestei proceduri.

Având în vedere cele precizate anterior, contestatoarea solicită eliminarea în totalitate a acestei clauze contractuale, care impune reguli de conduită operatorului de către autoritatea contractantă, nu doar în ceea ce priveşte modificarea regulamentului.

La art. 40 din contract se menţionează următoarele:

1. La alin. (1) se precizează că prevederile contractului nu sunt informaţii confidenţiale şi pot fi dezvăluite fără restricţii. Trebuie reţinut că din contract fac parte atât documentaţia de atribuire cât şi oferta operatorului economic.
2. La alin. (2) se precizează că fiecare parte va păstra confidenţiale toate informaţiile confidenţiale primite de la cealaltă parte. Nu este prevăzut care sunt informaţiile confidenţiale pe care părţile nu trebuie să le dezvăluie.

Aşadar, pe de o parte nu există o claritate a acestor clauze, iar pe de altă parte sunt contradictorii.

În atare condiţii, contestatoarea solicită ca măsură de remediere a se preciza clar, dacă acest contract este sau nu confidenţial şi/sau să se menţioneze expres care sunt informaţiile confidenţiale care nu pot fi dezvăluite de părţile contractante.

În caietul de sarcini, pag. 7, art. 40, alin. (7) este prevăzut că „operatorul va spăla şi curăţa toate recipientele de colectare puse la dispoziţia publicului cel puţin o dată pe lună în perioada mai - septembrie". Or, această prevedere intră în contradicţie cu pct. 6) din caietul de sarcini, pag. 45, Cap. VIII - Investiţii, care prevede „întreţinerea, reabilitarea, igienizarea periodică a tuturor platformelor cel puţin de 2 ori pe an", aceste platforme conţinând recipienţii de colectare.

Aşadar, contestaoarea solicită ca măsură de remediere indicarea exactă/corectă a numărului de igienizări/pălări a recipientelor/platformelor.

Dacă există vreo diferenţă între a curăţa un recipient şi a igieniza o platformă, contestatoarea solicită ca măsură de remediere, indicarea clară/exactă a ce înseamnă activitatea de curăţare a recipientelor şi ce înseamnă igienizarea platformelor.

Întrucât nu este prevăzut în documentaţia de atribuire cine va încarca şi transporta deşeurile stocate temporar pe platforma de stocare din comuna Ipoteşti la Depozitul Moara, după punerea în funcţiune al acestuia din urma, contestatoarea solicită publicarea acestei informaţii.

În fişa de date achiziţiei şi anunţul de participare apare o menţiune la cap. IV.4.3) Modul de prezentare a ofertei potrivit căreia "Oferta va avea şi o copie a Formularului de contract (semnat şi ştampilat), indicând că ofertantul l-a citit, înţeles si acceptat pe deplin. Or, potrivit art. 89 alin. (3) lit. b) din HG nr. 867/2016 operatorul economic are dreptul de a modifica formulatul de contract astfel încât aceste modificări să nu fie în dezavantajul autorităţii contractante.

Mai mult, impunerea acceptului fără nicio obiecţie determină încălcarea principiului echilibrului contractual şi posibilitatea de remediere a unor clauze abuzive/restrictive/contrare legii din partea autorităţii contractante. Aşadar, se solicită ca măsură de remediere eliminarea acestei prevederi din documentaţia de atribuire.

La art. 53 alin. (6) din caietul de sarcini se menţionează că operatorul va avea obligaţia de a utiliza platforme dotate corespunzător pentru parcarea vehiculelor şi că atunci când nu sunt folosite acestea nu pot fi parcate pe domeniul public.

Din prevederea amintită nu se înţelege care este obligaţia concretă a operatorului economic, ce înseamnă platformă (daca este vorba de un teren sau de un utilaj special de transport autovehicule) şi nici ce înseamnă "corespunzător", motiv pentru care se solicită, ca măsură de remediere, lămurirea acestor aspecte.

În ceea ce priveşte indicatorii de performanţă menţionaţi la pct. 1.2. lit. f) si g) referitori la "cantitatea de deşeuri colectată separat raportat la cantitatea totală de deşeuri municipale colectate" şi la "cantitatea totală de deşeuri sortate şi valorificate raportată la cantitatea totală de deşeuri municipale colectate", contestatoarea solicită ca măsură de remediere, redefinirea acestora, prin precizarea clară/exactă a tipului de fracţii de deşeuri la care se referă (întrucât există mai multe categorii de deşeuri colectate separat precum şi două tipuri de deşeuri sortate în vederea valorificării - fracţia umedă şi fracţia uscată).

În ceea ce priveşte valoarea estimată a contractului, contestatoarea menţionează că în documentaţia de atribuire, valoarea investiţiilor pe care trebuie să le suporte operatorul economic este de 22.128.800 de lei.

Or, raportat la cerinţele impuse de autoritatea contractantă, valoarea acestor investiţii depăşeşte cu mult valoarea estimată a contractului, ajungându-se chiar aproape de dublul acestei valori.

Chiar dacă formal autoritatea contractantă "permite" participarea la procedură şi a operatorilor care doresc să achiziţioneze utilaje noi întrucât nu deţin utilaje vechi, totuşi aceştia nu îşi vor putea face oferta întrucât aceasta sigur va depăşi valoarea estimată a contractului.

Astfel, dacă entitatea contractantă a stabilit posibilitatea să participe la procedură şi operatori economici care vor utiliza utilaje noi atunci costurile acestora ar trebui să se regăsească în valoarea estimată a contractului.

Având în vedere acest aspect, contestatoarea solicită ca măsură de remediere modificarea valorii estimate a contractului prin creşterea acesteia prin raportare la preţurile medii din ţară ale bunurilor/lucrărilor aferente investiţiilor şi costurilor necesare derulării contractului, astfel încât acest contract să fie sustenabil iar participarea la procedură să fie nerestrictivă şi concurenţială.

Entitatea contractantă a transmis documentele necesare soluţionării contestaţiei formulate de către SC ... SRL precum şi punctul său de vedere nr. 43974/26.10.2017, înregistrat la Consiliu cu nr. 45729/27.10.2017.

Entitatea contractantă menţionează că a primit de la SC ... SRL notificarea înregistrată la sediul său cu nr. 34963/04.10.2017, prin care aceasta solicită măsuri de remediere la documentaţia de atribuire. Prin adresa înregistrată la sediul Municipiului ...cu nr. 34963/09.10.2017, autoritatea contractantă a răspuns în termenul legal, considerând că notificarea susmenţionată este tardivă.

Referitor la motivele invocate în contestaţie, respectiv *„în fişa de date şi anunţul de participare, la Cap. III.2.3.a) Capacitatea tehnică şi/sau profesională, Cerinţa 1, se solicită experienţă faţă de activităţi care nu fac obiectul contractului, astfel încât se restricţionează concurenţa şi se impun cerinţe restrictive care nu permit participarea operatorilor economici la procedura de atribuire...”*, entitatea contractantă face următoarele precizări:

Conform prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 101/2006, a serviciului de salubrizare a localităţilor, *"Serviciul de salubrizare cuprinde următoarele activităţi:*

a. colectarea separată şi transportul separat al deşeurilor municipale şi al deşeurilor similare provenind din activităţi comerciale din industrie şi instituţii, inclusiv fracţii colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deşeuri de echipamente electrice şi electronice, baterii şi acumulatori;

b. colectarea şi transportul deşeurilor provenite din locuinţe, generate de activităţi de reamenajare şi reabilitare interioară şi/sau exterioară a acestora;

c. organizarea prelucrării, neutralizării şi valorificării materiale şi energetice a deşeurilor;

d. operarea/administrarea staţiilor de transfer pentru deşeurile municipale şi deşeurile similare;

e. sortarea deşeurilor municipale şi a deşeurilor similare în staţiile de sortare;

f. măturatul, spălatul, stropirea şi întreţinerea căilor publice;

g. curăţarea şi transportul zăpezii de pe căile publice şi menţinerea în funcţiune a acestora pe timp de polei sau de îngheţ;

h. colectarea cadavrelor animalelor de pe domeniul public şi predarea acestora către unităţile de ecarisaj sau către instalaţiile de neutralizare;

i. organizarea tratării mecano-biologice a deşeurilor municipale şi a deşeurilor similare;

j. administrarea depozitelor de deşeuri şi/sau a instalaţiilor de eliminare a deşeurilor municipale şi a deşeurilor similare;

k. dezinsecţia, dezinfecţia şi deratizarea."

Entitatea contractantă a considerat că o societate comercială care are contracte încheiate cu o autoritate publică locală pe activităţi care concură la realizarea serviciului de colectare a deşeurilor municipale (respectiv punctele a), b), c), d) si f)) au experienţa necesară pentru a derula contractul de delegare privind salubrizarea menajeră în .... În plus, operatorul va trebui să deţină licenţă clasa I sau II pentru toate activităţile care fac parte din obiectul contractului.

Activitatea de *"-operarea/administrarea staţiilor de transfer pentru deşeurile municipale şi deşeurile similare"* este o activitate prevăzută în obiectul contractului deoarece, la cap. II. 1.2) descrierea succintă a contractului apare activitatea *„e transportul deşeurilor reziduale rezultate din sortare la depozitul conform Moara*. *Până la deschiderea depozitului conform Moara deşeurile reziduale rezultate din sortare se vor stoca în spaţiul de stocare temporară din comuna Ipoteşti, judeţul ...- cu autospeciale puse la dispoziţie de operator*".

Potrivit prevederilor Ordinului preşedintelui ANRSC nr. 82/2015, apare la art. 4 *"4.44. staţie de transfer,* următoarea definiţie - *spaţiu special amenajat pentru stocarea temporară a deşeurilor, în vederea transportării centralizate a acestora la o staţie de tratare;"* şi la *"SECŢIUNEA a 4-a, Operarea/Administrarea staţiilor de transfer pentru deşeurile municipale.*

ART. 43. în vederea optimizării costurilor de transport se vor utiliza staţii de transfer al deşeurilor, cu sau fără sistem de compactare.

ART. 44. Proiectarea şi construirea staţiilor de transfer se realizează în concordanţă cu cerinţele din planurile de gestionare a deşeurilor, inclusiv al municipiului Bucureşti.

ART. 45. Operarea staţiilor de transfer se va realiza de către operatori numai după obţinerea avizelor şi autorizaţiilor solicitate prin actele normative în vigoare.

ART. 46. Operatorii vor asigura transferul din staţiile de transfer către instalaţiile de tratare a deşeurilor municipale colectate separat, fară amestecarea acestora.

ART. 47. Transportul deşeurilor din zona de colectare la staţia de transfer se va face numai de către operatori licenţiaţi de A.N.R.S.C. pentru

activitatea de colectare separată şi transport separat al deşeurilor municipale.

ART. 48. Stocarea temporară în staţiile de transfer a deşeurilor biodegradabile se face pentru maximum 24 ore."

Din cele menţionate mai sus şi din prevederile caietului de sarcini, rezultă că în cadrul activităţilor menţionate în fişa de date la II. 1.5) la punctele d) şi e) se desfăşoară activităţi de sortare şi transfer a deşeurilor municipale.

Conform prevederilor din fişa de date, la Cerinţa 1 din Cap. III.2.3 se specifică: *"Ofertantul va face dovada că, în ultimii 3 ani a prestat, în cadrul a cel puţin unui contract, cel puţin un serviciu similar cu cele care fac obiectul contractului care urmează a fi atribuit"* deci rezultă că ofertanţii vor trebui să prezinte un contract cu *"cel puţin un serviciu similar"*. Prin numărul ridicat al criteriilor, nu se restricţionează participarea unor agenţi economici la procedura de licitaţie, ci din contră, se facilitează participarea unui număr cât mai mare de agenţi economici la aceasta.

Solicitarea contestatoarei nu presupune o măsura de remediere deoarece este stabilită exact locaţia punctului de sortare în caietul de sarcini la art. 49 *"Având în vedere faptul că distanţa dintre ... (sens girator intersecţie b-dul 1 Decembrie 1918 cu str. Sofia Vicoveanca) şi punctul de sortare propus de ofertant (maxim 25 km) - dus-întors, influenţează activităţile de colectare şi transport deşeuri municipale, cât şi activitatea de transport a deşeurilor reziduale rezultate din sortare la depozitare finală, punctul de sortare va fi înfiinţat la o distanţă de maxim 25 km dus-întors de la sensul giratoriu intersecţie b-dul 1 Decembrie 1918 cu str. Sofia Vicoveanca."*

La art. 23 alin. (1) din caietul de sarcini se specifică: *"La această dată în ... nu există puncte speciale amenajate pentru precolectarea deşeurilor voluminoase de la populaţie şi agenţi economici"*, deci se va avea în vedere, la calculul tariful, distanţa specificată la art. 49 din caietul de sarcini.

Având în vedere cele precizate anterior, entitatea contractantă apreciază că solicitarea contestatoarei nu presupune o măsură de remediere deoarece este stabilit exact modul de operare.

În ceea ce priveşte critica contestatoarei conform căreia *„în caietul de sarcini Anexa 1 la art. 21, alin. 4 se precizează că DEEE-urile vor putea fi transportate la punctele de sortare sau la punctele de colectare special destinate acestui tip de deşeuri, fără ca în restul documentaţiei de atribuire să se menţioneze clar care este locaţia acestor puncte”*, entitatea contractantă menţinează că în prezent, în ... nu există amenajat un punct special de colectare a DEEE- urilor, operatorul actual de salubrizare operând pe un contract încheiat pentru o perioadă limită (până la definitivarea procedurii de licitaţie publică deschisă). Acesta colectează DEEE-urile şi le depozitează în spaţiul propriu de sortare.

Conform caietului de sarcini, art. 21, alin. 4 DEEE- urile vor putea fi transportate la punctul de sortare sau la punctele de colectare special destinate acestui tip de deşeuri şi înfiinţate de către operator, în baza HG

nr. 1037/2010. De asemenea, colectarea DEEE- urilor poate fi realizată astfel:

- prin predarea acestora la un punct fix, amenajat de către operator în baza proprie de producţie;

- prin organizarea unor acţiuni de colectare lunare sau trimestriale, caz în care Primăria Municipiului ...va pune la dispoziţie câteva locaţii, cu informarea cetăţenilor, urmând ca la finalizarea campaniei operatorul de salubrizare să asigure utilajele necesare colectării acestor deşeuri în vederea valorificării acestora sau încredinţării către un reciclator final;

- prin colectarea în colaborare cu alţi operatori specializaţi deja în gestionarea acestor tipuri de deşeuri.

Şi în această situaţie, entitatea contractantă apreciază că solicitarea contestatoarei nu presupune o măsură de remediere, deoarece este stabilit exact modul de operare.

În ceea ce priveşte critica contestatoarei respectiv *„Nu se precizează în documentaţia de atribuire care este modalitatea de decontare a prestaţiei efectuate pentru colectarea deşeurilor din construcţii de la persoanele juridice, populaţie şi agenţi economici în sistemul de colectare la cerere”,* entitatea contractantă arată că la art. 67 din caietul de sarcini, la alin. c) se specifică modalitatea de confirmare a cantităţilor *"pentru deşeurile provenite din locuinţe, generate de activităţi de reamenajare şi reabilitare interioară şi/sau exterioară a acestora. Confirmarea cantităţilor de lucrări (evidenţiate în mc) se face pe baza formularului de încărcare-descărcare, întocmit în 2 exemplare, emis de către operator şi verificat de către reprezentantul autorizat al Primăriei Municipiului Suceava"*. La sfârşitul fiecărei luni, operatorul va întocmi situaţia lunară centralizatoare a cantităţilor de deşeuri din construcţii/demolări colectate, care va sta la baza emiterii facturii aferente acestei operaţii, înainte de facturare situaţia centralizatoare va trebui confirmată de către reprezentanţii delegaţi ai Primăriei Municipiului Suceava.

Prevederile articolului mai sus menţionat se aplică doar în cazul depozitelor necontrolate de deşeuri din construcţii şi demolări de pe domeniul public al municipiului ...sau regăsite în amestec cu deşeurile menajere.

Pentru deşeurile rezultate din activităţi care necesită autorizaţie de construcţie (conform art. 30 din caietul de sarcini), contravaloarea prestaţiei serviciilor de colectare a acestor deşeuri precum şi modalitatea de decontare se vor stabili prin încheierea unui contract între operator şi beneficiar. Aceste prevederi sunt reglementate în secţiunea C. Colectarea, transportul şi depozitarea deşeurilor provenite din locuinţe, generate de activităţi de reamenajare şi reabilitare interioară şi/sau exterioară a acestora - art.27.

Şi în această situaţie, se apreciază că solicitarea contestatoarei nu presupune o măsură de remediere, deoarece este stabilit exact modul de operare.

Referitor la critica contestatoarei conform căreia *„la art. 34 din caietul de sarcini se precizează că operatorul are obligaţia de îndeplinire a obiectivelor de reciclare deşeuri din construcţii (prevăzute de L nr. 211/2011), iar în cazul neîndeplinirii acestora va achita la fondul de mediu*

contribuţia. Or, acest lucru încalcă legislaţia în materie, aşa cum rezultă în cele ce urmează", se arată că operatorul este obligat să îndeplinească obiectivul anual de reducere a cantităţilor de deşeuri ajunse la depozitul final. Cantitatea medie anuală de deşeuri reciclabile transmise spre valorificare recuperate în urma sortării trebuie să fie conform legislaţiei de mediu în vigoare.

Astfel, la art. 66. din caietul de sarcini *„(1) Serviciile furnizate de către operator vor fi în deplin acord cu toate legile generale şi specifice româneşti. Acestea includ, dar nu se limitează la următoarele:(...)*". Deci, entitatea contractantă va respecta legislaţia specifică dar doreşte să transfere, datorită solicitării de înfiinţare a unui punct de sortare, către operator obligaţia să îndeplinească obiectivele de reutilizare, reciclare şi alte operaţiuni de valorificare materială, inclusiv operaţiuni de umplere, care utilizează deşeuri, pentru a înlocui alte materiale, a deşeurilor nepericuloase provenind din activităţi de construcţii şi demolări, cu excepţia materialelor geologice naturale definite la categoria 17 05 04, conform prevederilor legale, după cum urmează:

Anul 2017(%)	Anul 2018(%)	Anul 2019(%)	Anul 2020(%)
30	45	55	70

Conform Legii nr. 211/2011 art. 17 alin. (3) Titularii pe numele cărora au fost emise autorizaţii de construcţie şi/sau desfiinţări au obligaţia să gestioneze deşeurile din construcţii şi desfiinţări astfel încât să se atingă progresiv, până la 31 decembrie 2020, potrivit anexei nr. 6, un nivel de pregătire pentru reutilizare, reciclare şi alte operaţiuni de valorificare materială, inclusiv operaţiuni de umplere, rambleiere care utilizează deşeuri pentru a înlocui alte materiale, de minimum 70% din masa cantităţilor de deşeuri nepericuloase provenite din activităţi de construcţie şi desfiinţări, cu excepţia materialelor geologice naturale definite la categoria 17 05 04 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE.

Pentru a veni în sprijinul operatorului de salubrizare, entitatea contractantă a luat unele măsuri suplimentare în ceea ce priveşte gestionarea deşeurilor din construcţii/demolări, conf. art. 30 din caietul de sarcini.

Tocmai în vederea respectării prevederilor art. 17 din Legea nr. 211/2011, respectiv pentru creşterea gradului de colectare separată a deşeurilor, entitatea contractantă doreşte implementarea sistemului de colectare pe două fracţii distincte, respectiv fracţia umedă şi cea uscată, iar acolo unde este posibil colectare pe patru fracţii distincte (hârtie/carton, plastic/PET-uri, sticlă, metale). Este evident faptul că, atât fracţia umedă cât şi fracţia uscată, colectată atât de la locuinţele în sistem condominiu cât şi de la locuinţele individuale va trebui sortată ulterior pentru că acestea nu se pot stoca, depozita şi ulterior valorifica, în amestec. De asemenea, nici raportările către instituţiile abilitate (Agenţia Naţională pentru Protecţia Mediului, Garda Naţională de Mediu, Administraţia Fondului pentru Mediu) nu se pot face decât pe fracţii distincte. Tocmai de aceea, operatorul trebuie să înfiinţeze un punct de sortare şi să respecte prevederile art. 44. din caietul de sarcini <Operatorul serviciului de salubrizare, pentru activitatea "Sortarea deşeurilor municipale fracţia umeda şi fracţia uscată", va asigura:(...)>.

Prin legislaţia de mediu aflată în vigoare, agenţii economici generatori de deşeuri trebuie să îşi asigure la sedii/punctele de lucru, spaţii speciale pentru colectarea deşeurilor reciclabile şi menajere. Deşeurile vor fi colectate separat de către operatorul desemnat, urmând ca aceste cantităţi să fie sortate pe fracţii specifice pentru a putea fi valorificate. Dacă se constată amestecarea deşeurilor, atunci operatorul poate anunţa/sesiza autoritatea contractantă, în vederea sancţionării agenţilor economici generatori de deşeuri.

Entitatea contractantă, în sine, nu poate să atingă ţintele de reciclare a deşeurilor, decât împreună cu operatorul desemnat să desfăşoare aceste activităţi în baza contractului de delegare. Tocmai de aceea ... a hotărât concesionarea serviciului de salubrizare menajeră, transferând, astfel, aceste obligaţii către operatorul interesat.

La punctul 58 din notificarea SC ... SRL se face referire de fapt la art. 2 alin. (9) din Legea nr. 101/2006, republicată cu modificările şi completările ulterioare şi nu la Legea nr. 211/2011 cum specifică contestatoarea.

Cât priveşte art. 45 lit. g) din caietul de sarcini, acesta face referire la activitatea de sortare a deşeurilor municipale fracţia umedă şi fracţia uscată din cadrul punctului de sortare, deci îndeplinirea acestor obiective anuale de reducere a cantităţilor de deşeuri ajunse în depozitul final poate fi transferată în baza contractului de delegare operatorului. Aceasta se încadrează în prevederile Legii nr. 100/2016, art. 6 *"(1) Atribuirea unei concesiuni de lucrări sau de servicii implică întotdeauna transferul către concesionar a unei părţi semnificative a riscului de operare de natură economică, în legătură cu exploatarea lucrărilor şi/sau a serviciilor respective.*

(2) Se consideră că o parte semnificativă a riscului de operare a fost transferată atunci când pierderea potenţială estimată suportată de concesionar nu este una neglijabilă."

La art. 75 din caietul de sarcini, în Matricea Riscului, se specifică faptul că ţintele privind recuperarea şi reciclarea diferitelor fracţiuni de deşeuri reprezintă un risc comun. Deci, în concluzie, vor fi respectate prevederile legislaţiei specificate la art. 66 din caietul de sarcini.

Şi în această situaţie, autoritatea contractantă apreciază că solicitarea contestatoarei nu presupune o măsură de remediere, deoarece este stabilit exact modul de operare.

În ceea ce priveşte critica conform căreia *„la art. 54 din caietul de sarcini se solicită o listă cu dotările, vehiculele şi echipamentele pe care intenţionează să le folosească operatorul pe timpul prestării serviciilor, listă care va cuprinde mai multe elemente printre care şi documentaţia cu standardele relevante în domeniu. Solicităm ca măsură de remediere indicarea în mod clar a ce înseamnă documentaţia de conformare cu standardele din domeniu, având în vedere că nu se înţelege la ce s-a referit autoritatea contractantă prin solicitarea unei astfel de documentaţii. Or, aşa cum am arătat Ia pct. III din prezenta Contestaţie, documentaţia de atribuire trebuie să fie clară astfel încât să nu determine fie o lipsă de transparenţă, fie interpretări care ar duce la formularea cu dificultate a ofertei”,* în art. 66 din caietul de sarcini la alin. (2) este prezentată *"Lista*

standardelor relevante în domeniu care include, fară a se limita la, urmatoarele:(...)"

Şi în această situaţie, entitatea contractantă apreciază că solicitarea contestatoarei nu presupune o măsură de remediere, deoarece este stabilit exact modul de operare.

În ceea ce priveşte investiţiile la care se face trimitere la pag. 45-47 din caietul de sarcini Anexa 1, entitatea contractantă arată că pentru buna derulare a Contractului de delegare, trebuie realizate investiţiile prevăzute în Anexa 4 la caietul de sarcini. În anexa 4 „Notă privind justificarea duratei contractului de delegare prin concesiune a serviciului public de salubrizare menajeră în ...", la aliniatul 5 "Valoarea investiţiilor prevăzute în Caietul de sarcini este prezentată în tabelul:" la numerele curente 15 şi 16, respectiv aliniatul 6 *"Durata normală de funcţionare stabilită conform prevederilor HG nr. 2139/2004 a maşinilor, utilajelor şi echipamentelor prevăzute în Caietul de sarcini al serviciului public de salubrizare"*, sunt specificate atât investiţiile minime, cât şi perioada acestora de amortizare.

În acest sens, entitatea contractantă anexează la prezentele clarificări tabelul integral cu investiţiile prevăzute în Anexa 4 care face parte integrantă din documentaţia de atribuire, din care ataşează mai jos extrasul cu criteriile la care se face referire.

Nr. crt.	Denumire investiţie	Codul de clarificare	Durata normală de funcţionare ani
0		2	3
15	Instalaţie pentru procesarea deşeurilor vegetale şi lemnoase colectate	2.1.24.2	6-10
16	Platforma pentru producere compost	2.1.24.2	6-10

Nr. crt.	Denumire investiţie	Buc.	Preţ unitar fătă TVA (lei)	Perioada de realizare a investiţiei (an din contract)				Valoarea totală a investiţiei fără TVA (lei)
				iniţial	1	2	7	
0		2	3	4	5	6	7	8
15	Instalaţie pentru procesarea deşeurilor vegetale şi lemnoase colectate	1	50000			1		50000
16	Platforma pentru producere compost	1	250000			1		250000

Entitatea contractantă a luat în calcul şi faptul că, din motive ce ţin de obţinerea autorizaţiilor de construire, motive tehnice, motive climatice, etc. (motive ce nu ţin de voinţa operatorului), este posibil să nu se poată amenaja 50 de platforme în primul an de contract. De aceea, în Anexa 4

se prevede realizarea a 25, respectiv 75 de platforme. Acest fapt nu modifică valoarea totală a investiţiilor, atâta timp cât cele 200 de platforme trebuie finalizate până la sfârşitul primilor doi ani de contract.

Se specifică faptul că recuperarea costurilor privind realizarea investiţiilor şi a utilajelor şi echipamentelor solicitate prin caietul de sarcini se va realiza începând din primul an de operare (deci vor fi prevăzute în fişele de fundamentare pentru tarifele specifice), din momentul începerii operării şi vor fi trecute în rândul amortizării din fişa de fundamentare (Anexa 1 la Ordinul preşedintelui ANRSC nr. 109/2007).

Cât priveşte „utilajele care ar putea fi achiziţionate pe viitor" entitatea contractantă precizează că prin semnarea contractului de concesiune, operatorul se obligă să asigure resursele tehnice necesare pentru prestarea serviciului pe întreaga durată de 12 ani, a serviciului de salubrizare menajeră contractat. Achiziţia de utilaje în vederea prestării serviciului contractat este strict problema operatorului. De asemenea se vor respecta toate investiţiile conform prevederilor art. 86 pct. 4 din caietul de sarcini.

Entitatea contractantă consideră că din documentaţia de licitaţie se înţelege foarte clar că bunurile de preluare sunt platformele îngropate şi platformele cu containere semiîngropate, aşa cum sunt, de altfel, prezentate la art. 89 alin (2) din caietul de sarcini: *„Bunurile de Preluare sunt cele 100 de platforme subterane şi 100 de platforme semiîngropate de colectare a deşeurilor municipale executate de către delegat conform caietului de sarcini*".

Aşadar, conform celor menţionate mai sus, valoarea contractului nu trebuie modificată, deci nici în această situaţie solicitarea contestatoarei nu presupune o măsură de remediere, deoarece este stabilit exact modul de operare.

În ceea ce priveşte critica contestatoarei respectiv *„În ceea ce priveşte redevenţa, aceasta este factor de evaluare, iar în documentaţia de atribuire se precizează că este minim 4% din valoarea anuală efectivă a contractului, fără a se evidenţia dacă cei 4% se raportează la valoarea contractului cu TVA sau fără TVA. Aşadar, solicităm ca măsură de remediere, să se precizeze concret dacă valoarea de 4% a redevenţei trebuie să se raporteze la valoarea anulată a contractului cu TVA sau fără TVA”*, entitatea contractantă arată că redevenţa se raportează la valoarea contractului fără TVA. Şi în această situaţie, solicitarea contestatoarei nu presupune o măsură de remediere deoarece este stabilit exact modul de operare.

În ceea ce priveşte art. 42-49 din caietul de sarcini, conform cap. III, art. 8, din caietul de sarcini şi a fişei de date punctul II.1.5) în obiectul contractului este trecută la punctul d) *"sortarea deşeurilor municipale fracţia umedă şi fracţia uscată în punctul de sortare înfiinţat de către operator în ..."* şi, conform caietului de sarcini, art. 42 alin. (1) *"Operatorul are permisiunea de a desfăşura activitatea de sortare a deşeurilor municipale fracţia umedă şi fracţia uscată în punctul de sortare înfiinţat de operator în ... în condiţiile legii, pe raza municipiului Suceava".*

(2) Operatorul va urmări ca serviciile de sortare a deşeurilor municipale fracţia umedă şi fracţia uscată şi transport a deşeurilor

reziduale rezultate din sortare să se realizeze cu un raport calitate/cost cât mai bun pe perioada de derulare a contractului de delegare şi un echilibru între riscurile şi beneficiile asumate prin contract. Serviciile de salubrizare trebuie să asigure prestarea activităţilor în regim de continuitate pentru toţi utilizatorii din ..., cu respectarea condiţiilor tehnice specifice fiecărei activităţi.

Conform prevederilor Legii nr. 101/2006, cu modificările şi completările ulterioare, la art. 6 alin. (1) *"Autorităţile deliberative ale unităţilor administraţiv-teritoriale/sectoarelor municipiului Bucureşti au competenţe exclusive în ceea ce priveşte înfiinţarea, organizarea, gestionarea, coordonarea şi atribuirea serviciului de salubrizare a localităţilor"* şi în cuprinsul aceluiaşi articol se specifică la punctul d) *"participarea la constituirea unei asociaţii de dezvoltare intercomunitară, în vederea realizării unor investiţii de interes comun din infrastructura tehnico-edilitară aferentă serviciului de salubrizare, care se realizează în conformitate cu Legea nr. 51/2006, republicată"*. Conform prevederilor legale, orice autoritate publică locală poate să decidă că numai pentru anumite activităţi din cadrul serviciului public de salubrizare îşi delegă responsabilitatea către Asociaţia de Dezvoltare Intercomunitară de Gestionare a Deşeurilor înfiinţată la nivelul judeţului Suceava. Autoritatea publică locală, pentru activităţile prevăzute în prezenta documentaţie de licitaţie, doreşte să gestioneze celelalte activităţi proprii serviciului de salubrizare separat de Asociaţia de Dezvoltare Intercomunitară. ... a aprobat prin hotărâre de Consiliu Local această documentaţie de licitaţie.

Conform caietului de sarcini, în prezentarea *„Situaţia actuală privind gestiunea deşeurilor în municipiu"* se specifică că *"Până în prezent, deşeurile colectate în amestec se sortează în punctul de sortare existent (proprietate privată), deşeurile municipale rezultate după sortare sunt depozitate în spaţiul de stocare temporară până la deschiderea depozitului conform de la Moara".*

Entitatea contractantă consideră că orice posibil ofertant trebuie să aibă posibilitatea ca, în perioada de mobilizare, să înfiinţeze un punct de sortare, cu dotarea pe care o consideră necesară în a realiza cerinţele solicitate prin documentaţie. Prin documentaţie nu se solicită înfiinţarea unui Centru Integrat de Management al Deşeurilor, (CIMD) care conform proiectelor realizate prin POS-ul de mediu cuprind pe lângă o staţie de sortare şi depozitul conform şi o dotare complexă care nu apare în solicitările din documentaţia de licitaţie.

Se precizează, totodată, că autoritatea publică locală a municipiului ...nu impune concret un număr minim de instalaţii şi echipamente speciale la spaţiul de sortare. Autoritatea publică locală lasă la latitudinea ofertantului să folosească orice tip şi număr de instalaţii şi echipamente, care pot fi completate pe durata derulării contractului pentru a putea desfăşură activitatea de sortare, astfel încât să îndeplinească toate obiectivele de mediu la un raport calitate/cost cât mai bun.

Autoritatea publică locală a municipiului ...a luat în considerare faptul că, pe o rază de maxim 25 km (dus-întors), există multiple locaţii pe care se poate înfiinţa un punct de sortare (nu solicită un CMID) şi a luat în considerare ca punct de reper sensul giratoriu la care se face referire,

acesta fiind punctul prin care se poate realiza transferul deşeurilor rezultate din sortare la depozitul conform Moara, fiind cea mai scurtă distanţă.

De asemenea, entitatea contractantă a luat în calcul distanţa de de 25 km, dus-intors, deoarece se presupune că, în cel mai scurt timp posibil, depozitul conform Moara va deveni operaţional. Trebuia oferită o informaţie privind această distanţă astfel încât posibilii ofertanţi să îşi poată stabili costurile aferente activităţii de transport a deşeurilor reziduale rezultate din sortare în punctul propriu de sortare până la spaţiul final de depozitare.

Faptul că un posibil ofertant îşi organizează spaţiul de sortare şi/sau de stocare temporară, la o distanţă mai mare sau mai mică (de 25 km, dus-intors), nu priveşte autoritatea contractantă, tocmai pentru a se elimina aspectul restrictiv privind această activitate (de sortare şi/sau de stocare temporară), dar autoritatea contractantă a dorit să stabilească o distanţă pentru toţi ofertanţii.

Entitatea contractantă a trebuit să stabilească o distanţă de referinţă pentru toţi ofertanţii, având în vedere faptul că cheltuielile privind transportul deşeurilor reziduale rezultate în urma sortării, de la punctul de sortare amenajat de operator la depozitul final Moara, vor fi incluse în tariful *"încărcat, transportat, descărcat deşeuri reziduale nereciclabile de la punctul de sortare la punctul de depozitare final (exclusiv costul depozitării)"*, fiind cel mai important element de cheltuială.

Entitatea contractantă consideră că ofertantul trebuie să realizeze investiţiile solicitate prin caietul de sarcini şi să respecte cerinţa prevăzută la art. 44, 49 din caietul de sarcini.

În concluzie, entitatea contractantă consideră că prevederea din art. 49 a caietului de sarcini trebuie respectată, deoarece prin această prevedere se consideră că ofertanţii se pot încadra în valoarea totală a contractului, altă locaţie în afara acestui perimetru ar conduce la o creştere a valorii contractului.

În oferta tehnică, ofertantul va preciza adresa Punctului de sortare propus, însoţită de documente prin care să dovedească, după caz, deţinerea, închirierea sau alte forme care să îi permită, cu respectarea prevederilor legale, înfiinţarea punctului de lucru, respectiv a punctului de sortare.

Deci nu se solicită efectuarea de cheltuieli înainte de încheierea contractului de delegare pentru a putea îndeplini această cerinţă.

În perioada de mobilizare se solicită dovada depunerii documentaţiei de obţinere a autorizaţiei, conform art. 44 din caietul de sarcini litera a) *"Ofertantul va prezenta în perioada de mobilizare dovada depunerii documentaţiei de obţinere a autorizaţiei de mediu pentru punctul de sortare, emisă de către Agenţia de Protecţie a Mediului Suceava"*, iar conform prevederilor legale activitatea aceasta se poate desfăşură după depunerea documentaţiei şi înregistrarea la Agenţia de Protecţie a Mediului Suceava. Deci conform cerinţei din caietul de sarcini, se solicită doar depunerea documentaţiei, şi nu autorizaţia de mediu.

Cerinţele minime tehnice sunt stabilite de către operator în aşa fel încât să poată îndeplini cerinţele solicitate prin documentaţia de licitaţie,

iar cerinţele de mediu sunt cele prevăzute de legislaţia de mediu pentru a putea obţine autorizaţia de mediu.

Cât priveşte perioada de obţinere a autorizaţiei de mediu în caietul de sarcini art. 44 punctul a*) "Ofertantul va prezenta în perioada de mobilizare dovada depunerii documentaţiei de obţinere a autorizaţiei de mediu pentru punctul de sortare, emisă de către Agenţia de Protecţia Mediului Suceava",* deci se solicită dovada depunerii documentaţiei şi nu autorizaţia de mediu. Perioada de mobilizare rămâne cea stabilită în documentaţia de licitaţie, de 60 de zile.

Şi în această situaţie entitatea contractantă consideră că solicitarea contestatoarei nu presupune o măsură de remediere deoarece este stabilit exact modul de operare.

În ceea ce priveşte Maricea riscurilor, conform art. 29 alin. (7) din Legea nr. 51/2006, operatorul acţionează pe riscul şi răspunderea sa, iar potrivit art. 27 alin. (2) din Legea nr. 101/2006, trebuie să existe un echilibru contractual între riscurile şi beneficiile asumate de părţile contractuale astfel încât să se asigure funcţionalitatea serviciului.

La art. 75 din caietul de sarcini, în Matricea Riscului, se specifică faptul că ţintele privind recuperarea şi reciclarea diferitelor fracţiuni de deşeuri reprezintă un risc comun. Deci, în concluzie, vor fi respectate prevederile legislaţiei specificate la art. 66 din caietul de sarcini.

Entitatea contractantă a prevăzut în art. 34 din Contractul de delegare, Menţinerea echilibrului contractual, astfel încât pe durata contractului, conform alin. (3) din articolul menţionat *"în situaţia în care, independent de Delegat şi de voinţa sa, Modificări Legislative, constrângeri tehnice, economice, financiare sau, în general, evenimente neprevăzute care nu constituie evenimente de Forţă Majoră, astfel cum sunt acestea definite de prezentul Contract, datorate sau nu Delegatarului, alterează echilibrul economico-financiar al prezentului Contract, şi dacă dezechilibrul rezultat nu poate fi remediat prin modificările/ajustările de tarife, părţile se obligă să renegocieze termenii şi condiţiile prezentului Contract, în scopul restabilirii echilibrul economico- financiar al Contractului."*

Nici în această situaţie solicitarea contestatoarei nu presupune o măsură de remediere deoarece este stabilit exact modul de operare.

În ceea ce priveşte Regulamentul de salubrizare, în caietul de sarcini la art. 16 este prezentată frecvenţa de colectare recomandată astfel:

Tip de colectare	Frecvenţa (pe săptămână)
Tip A şi B deşeuri municipale (fracţia umedă)	zilnic şi/sau ori de câte ori este nevoie
Tip C deşeuri municipale (fracţia umedă)	1
Tip A şi B deşeuri municipale (fracţia uscată)	2
Tip C deşeuri municipale (fracţia uscată)	1

Aceasta corespunde frecvenţei stabilite în Regulamentul de salubrizare. Pentru zonele unde predomină gospodăriile individuale, în afară de cele două zile pe săptămână programate pentru colectarea deşeurilor reciclabile (fracţia uscată), operatorul de salubrizare împreună cu autoritatea contractantă va mai stabili un program pentru ridicarea

deşeurilor vegetale, a celor voluminoase şi a celor din construcţii şi demolări. Astfel, se va evita amestecul deşeurilor şi totodată va creşte gradul de colectare selectivă a acestora. Deşeurile municipale fracţia umedă de la condominii se vor ridica zilnic, de luni până duminică.

Anvelopele uzate fac parte din categoria deşeurilor municipale, deci şi acestea trebuie colectate şi stocate temporar la punctul de sortare pentru a fi transmise ulterior către un reciclator final.

Conform caietului de sarcini, art. 21, alin. (4) DEEE - urile vor putea fi transportate la punctul de sortare sau la punctele de colectare special destinate acestui tip de deşeuri şi înfiinţate în baza HG nr. 1037/2010. Colectarea DEEE - urilor poate fi realizată astfel:

- prin predarea acestora la un punct fix, amenajat de către operator în baza proprie de producţie;

- prin organizarea unor acţiuni de colectare lunare sau trimestriale, caz în care, Primăria Municipiului ...va pune la dispoziţie câteva locaţii, cu informarea cetăţenilor, urmând ca la finalizarea campaniei operatorul de salubrizare să asigure utilajele necesare colectării acestor deşeuri în vederea valorificării acestora sau încredinţării către un reciclator final.

- prin colectarea în colaborare cu alţi operatori, specializaţi deja în gestionarea acestor tipuri de deşeuri.

Şi în această situaţie solicitarea contestatoarei nu presupune o măsură de remediere deoarece este stabilit exact modul de operare.

În ceea ce priveşte Indicatorii de performanţă, conform documentaţiei de licitaţie, colectarea deşeurilor se face pe 2 fracţii, urmând ca, numai în aglomerările comerciale, să se realizeze pe 4 fracţii (hârtie/carton, plastic/PET-uri, sticlă, metale). Fracţia uscată este compusă, la rândul ei, de cele patru fracţii distincte (hârtie/carton, plastic/PET-uri, sticlă, metale). Indicatorii de performanţă sunt stabiliţi raportându-se la procentul sortat, din cantitatea colectată, deci nu are nici o influenţă cantitatea de deşeuri colectate şi incapacitatea poluatorilor de a reduce cantitatea.

Prin înfiinţarea punctului de sortare, entitatea contractantă a dorit ca operatorul, prin această activitate, să crească cantitatea de deşeuri reciclabile valorificate, deci a luat în considerare că operatorul trebuie să realizeze aceşti indicatori prin solicitările de dotări prevăzute în documentaţia de licitaţie.

În caietul de sarcini se prevede clar, la cap. III, art. 8 alin. 1) lit. d), următoarea activitate: d. sortarea deşeurilor municipale fracţia umedă şi fracţia uscată în punctul de sortare înfiinţat de către operator în ....

Astfel este evident faptul că, studiind documentaţia de atribuire, operatorul interesat de participarea la licitaţie a luat la cunoştinţă de obiectul contractului, respectiv de activităţile care fac obiectul serviciului de salubrizare menajeră. Ofertantul nu este doar un simplu colector şi transportator.

În caietul de sarcini sunt prevăzute cantităţile anuale de deşeuri municipale, care urmează a fi colectate din ..., astfel încât operatorul interesat va trebui să-şi fundamenteze tarifele ofertate având în vedere şi costurile aferente operaţiunilor de sortare a deşeurilor municipale colectate şi sortate (fracţia umedă, fracţia uscată precum şi pentru

colectarea deşeurilor voluminoase şi a celor din construcţii şi/sau din demolări.

Entitatea contractantă precizează că scopul acestei măsuri are ca obiectiv atingerea ţintelor de sortare impuse de legislaţia în vigoare şi în acelaşi timp, scăderea costurilor aferente depozitării finale, prin scăderea cantităţii de deşeuri ce urmează a fi depozitate la depozitul Moara, la finalul procesului tehnologic de sortare.

Şi în această situaţie, solicitarea contestatoarei nu presupune o măsură de remediere, deoarece este stabilit exact modul de operare.

În ceea ce priveşte modelul de contract de delegare de gestiune, operatorul, în perioada de mobilizare, trebuie să se organizeze şi să-şi desfăşoare activităţi care să-i permită, la finalul perioadei de mobilizare, să poată desfăşură activităţile prevăzute în documentaţia de licitaţie la parametri normali. Operatorul va stabili activităţile pe care le va desfăşură în această perioadă, pentru a putea începe operarea la termenul stabilit.

Astfel, punctul de sortare se poate dota cu un minim de utilaje şi instalaţii care să respecte legislaţia şi să poată fi efectuată sortarea deşeurilor municipale colectate.

În caietul de sarcini, la art. 44, se specifică faptul că, dacă se prezintă dovada depunerii documentaţiei privind obţinerea autorizaţiei de mediu, se poate funcţiona, conform legislaţiei specifice în vigoare. La fel şi pentru obţinerea autorizaţiei de gospodărire a apelor.

La ANRSC, pentru modificarea condiţiilor asociate licenţei, se solicită doar dovada depunerii documentaţiei pentru obţinerea autorizaţiei de mediu, iar de la modificarea Legii nr. 51/2006, din anul 2016, ANRSC avizează documentele depuse în termenul legal astfel încât, la sfârşitul perioadei de mobilizare, operatorul să deţină permisiunea de prestare.

Conform celor menţionate mai sus, la acest punct, se menţine perioada de mobilizare de 60 de zile.

La art. 14, litera f) din Contractul de delegare se specifică *"Deşeurile reziduale rezultate din procesul de sortare nu vor fi stocate temporar în punctul de sortare decât pentru cel mult 48 de ore, cu excepţia cazului când se specifică altfel în documentele care reglementează această activitate."* Deci perioada de stocare temporară admisă în punctul de sortare în punctul de sortare este de 48 de ore dar se poate modifica prin „excepţie" în cazul în care se specifică altfel în documentele care reglementează această activitate, deci se vor aplica prevederile Regulamentului de salubrizare.

Societăţile care încheie asigurări au în portofoliu o astfel de asigurare (Asigurarea de răspundere civilă ce va include o clauză prin care asigurătorul acceptă că termenii asigurării se aplică Delegatarului şi Delegatului, angajaţilor, agenţilor, funcţionarilor acestora ca în cazul în care o asigurare separată ar fi fost încheiată pentru fiecare dintre ei), autoritatea contractantă solicitând ofertantului să prevadă în tarifele ofertate costurile aferente acestei asigurări.

În art. 39 alin. (5) din Contractul de delegare se specifică *"(5) Pe perioada executării prezentului Contract, Delegatul se va conforma politicilor referitoare la conduita personalului (inclusiv cele referitoare la măsurile de siguranţă) existente în Regulamentul intern al său"*. Deci

entitatea contractantă va avea dreptul să solicite Delegatului comunicarea Regulamentului intern şi modificarea Regulamentului intern în măsura în care solicitarea de modificare este rezonabilă, în legătură cu dispoziţii ale Regulamentului care afectează modul de prestare a Serviciului şi în conformitate cu Legea aplicabilă sau dispoziţiile legale aplicabile. După aprobarea Regulamentului intern, Delegatul îl va afişa la loc vizibil şi îl va aduce la cunoştinţă tuturor angajaţilor, făcând dovada acestei formalităţi către entitatea contractantă prin prezentarea semnăturilor de luare la cunoştinţă.

Delegatul va lua măsuri disciplinare corespunzătoare împotriva oricărei persoane angajate de acesta care nu respectă prevederile Regulamentului intern. Această solicitare nu este o solicitare abuzivă şi nici restrictivă, deoarece ofertantul câştigător trebuie ca, prin regulamentul intern propriu, să respecte solicitările entităţii contractante (care trebuie să fie rezonabile).

Conform legislaţiei serviciilor comunitare de utilităţi publice (Legea nr. 51/2006), şi a legislaţiei serviciului public de salubrizare a localităţilor (Legea nr. 101/2006) informaţiile sunt publice, deci nu este clar la ce se referă contestatoarea atunci când face referire la sintagma „confidenţialitatea informaţiilor" din cadrul unui serviciu public.

Şi în această situaţie solicitarea contestatoarei nu presupune o măsură de remediere deoarece este stabilit exact modul de operare.

În ceea ce priveşte critica contestatoarei conform căreia *„în caietul de sarcini, pag. 7, art. 40, alin. (7) este prevăzut că „operatorul va spăla şi curăţa toate recipientele de colectare puse la dispoziţia publicului cel puţin 1 dată pe lună în perioada mai- septembrie”. Or, această prevedere intră în contradicţie cu pct. 6) din caietul de sarcini, pag, 45, Cap. VIII - Investiţii, care prevede „întreţinerea, reabilitarea, igienizarea periodică a tuturor platformelor cel puţin de 2 ori pe an", aceste platforme conţinând recipienţii de colectare. Aşadar, solicităm ca măsură de remediere indicarea exactă/ corectă a numărului de igienizări/spălări a recipientelor/platformelor. Dacă există vreo diferenţă între a curăţa un recipient şi a igieniza o platformă, solicităm ca măsură de remediere, indicare clară/exactă a ce înseamnă activitatea de curăţare a recipientelor şi ce înseamnă igienizarea platformelor*, entitatea contractantă menţionează că se vor respecta prevederile art. 40 alin. (7) din caietul de sarcini.

Cerinţele nu sunt contradictorii, cele pentru recipienţii de colectare (pubele, eurocontainere, etc) nu sunt identice cu cele pentru platformele de colectare (cele subterane şi semiîngropate). Platformele subterane şi platformele cu containere semiîngropate pentru colectarea deşeurilor municipale sunt descrise amănunţit în Capitolul VII din caietul de sarcini. Este evident faptul că şi aceste platforme pot suferi deteriorări pe parcursul exploatării, deci este oportună cerinţa de *„întreţinere, reabilitare, igienizare periodică a tuturor platformelor cel puţin de 2 ori pe an".*

Astfel, şi în această situaţie solicitarea contestatoarei nu presupune o măsură de remediere deoarece este stabilit exact modul de operare.

În ceea ce priveşte critica contestatoarei conform căreia *„Nu este prevăzut în documentaţia de atribuire cine va încarcă şi transporta deşeurile stocate temporar pe platforma de stocare din comuna Ipoteşti la Depozitul Moara, după punerea în funcţiune al acestuia din urma. Aşadar, solicităm, publicarea acestei informaţii”*, entitatea contractantă menţionează că activitatea de încărcare şi transport a deşeurilor stocate temporar pe platforma de stocare din comuna Ipoteşti, la depozitul Moara după punerea în funcţiune a acestuia, nu este prevăzută în această documentaţie de licitaţie tocmai pentru că această activitate este obligaţia administraţiei locale a municipiului Suceava, şi va fi prestată de către un operator în baza unui contract separat. Tariful pentru activitatea menţionată mai sus se va stabili în urma unei licitaţii ulterioare.

Şi în această situaţie, solicitarea contestatoarei nu presupune o măsură de remediere, deoarece este stabilit exact modul de operare.

În ceea ce priveşte critica contestatoarei respectiv *„în fişa de date achiziţiei şi anunţul de participare apare o menţiune la Cap, IV.4.3) Modul de prezentare a ofertei potrivit căreia "Oferta va avea şi o copie a Formularului de contract (semnat şi ştampilat) indicând că ofertantul l-a citit, înţeles şi acceptat pe deplin”. Or, potrivit art 89 alin. (3) lit. b) din HG nr. 867/2016, operatorul economic are dreptul de a modifica formulatul de contract, astfel încât să aceste modificări să nu fie în dezavantajul autorităţii contractante. Mai mult, impunerea acceptului fără nicio obiecţie determină încălcarea principiului echilibrului contractual şi posibilitatea de remediere a unor clauze abuzive/restrictive/contrare legii din partea autorităţii contractante. Aşadar, solicităm, ca măsură de remediere eliminarea a acestei prevederi din documentaţia de atribuire*, autoritatea contractantă a considerat că se subînţelege faptul că trebuie respectate prevederile legale, astfel încât ofertantul va putea depune solicitări de modificare a contractului, justificate, astfel încât aceste modificări să nu fie în dezavantajul autorităţii contractante. De aceea, entitatea contractantă consideră că trebuie depusă o copie a contractului propus, semnat şi ştampilat.

Şi în această situaţie, solicitarea contestatoarei nu presupune o măsură de remediere, deoarece este stabilit exact modul de operare.

Referitor la critica conform căreia *„la art. 53 alin. (6) din caietul de sarcini se menţionează că operatorul va avea obligaţia de a utiliza platforme dotate corespunzător pentru parcarea vehiculelor şi că atunci când nu sunt folosite acestea nu pot fi parcate pe domeniul public”*, din prevederile art. 53 alin. (6) se înţelege faptul că operatorul trebuie să aibă organizată o locaţie în care va parca autovehiculele utilizate în derularea acestui contract, interzicându-se astfel parcarea lor pe domeniul public al municipiului ...(o autobază proprie, un spaţiu închiriat sau deţinut sub o altă formă: contract de comodat, cedare a dreptului de folosinţă etc.).

Şi în această situaţie, solicitarea contestatoarei nu presupune o măsură de remediere, deoarece este stabilit exact modul de operare.

Referitor la critica *„În ceea ce priveşte indicatorii de performanţă menţionaţi la pct. 1.2. lit. f) şi g) referitori la "cantitatea de deşeuri colectată separat raportat la cantitatea totală de deşeuri municipale colectate" şi la "cantitatea totală de deşeuri sortate şi valorificate*

raportată la cantitatea totală de deşeuri municipale colectate solicităm ca măsură de remediere, redefinirea acestora, prin precizarea clară/exactă a tipului de fracţii de deşeuri la care se referă (întrucât există mai multe categorii de deşeuri colectate separat precum şi două tipuri de deşeuri sortate în vederea valorificării - fracţia umedă şi fracţia uscată)”, entitatea contractantă susţine că deşeurile municipale colectate de pe raza municipiului ...sunt constituite din două fracţii: fracţia umedă - deşeurile menajere obişnuite, resturi alimentare sau cele rezultate din producerea hranei zilnice şi fracţia uscată - deşeurile din categoria materialelor reciclabile - hârtie, cartoane, PET-uri, folie, pungi de plastic, doze de aluminiu, sticlă, etc.

Conform caietului de sarcini, la locuinţele individuale precolectarea se va face din "poartă în poartă", în recipienţi de tip europubelă de 120 l de culoare neagră, cu capac pentru deşeuri municipale - fracţia umedă (1 buc/locuinţă) şi în recipienţi de tip europubelă de 120 l de culoare galbenă, cu capac, pentru deşeuri reciclabile - fracţia uscată (1 buc/locuinţă).

Platformele publice de colectare subterane exterioare ce vor deservi grupuri de locuinţe individuale şi condominii vor fi dotate cu 3 eurocontainere de 1,1 mc pentru colectarea deşeurilor municipale (fracţia umedă) şi un eurocontainer de 1,1 mc pentru colectarea deşeurilor municipale (fracţia uscată).

Platformele publice de colectare pentru containere semiîngropate ce vor deservi grupuri de locuinţe individuale şi condominii vor fi dotate cu 2 containere semiîngropate de 3 mc pentru colectarea deşeurilor municipale (fracţia umedă) şi un container semiîngropat de 3mc pentru colectarea deşeurilor municipale (fracţia uscată).

Pentru instituţii publice şi persoane juridice, operatorul are obligaţia de a asigura atât eurocontainere cu capac, pentru deşeuri municipale - fracţia umedă, cât şi eurocontainere cu capac pentru deşeuri reciclabile - fracţia uscată, cel puţin pentru colectarea pe cele două fracţii, în număr proporţional cu numărul de angajaţi.

Cele minim 30 de puncte speciale de colectare selectivă, separate pe 4 fracţii (componente), a deşeurilor reciclabile (fracţia uscată) vor fi dotate cu 4 eurocontainere noi, de tip clopot, pentru cele 4 fracţii (componente): hârtie - de culoare albastră, plastic - de culoare galbenă, metal - de culoare gri şi sticlă - de culoare verde), şi vor fi amplasate în anumite puncte din municipiu care vor fi stabilite împreună cu Primăria Municipiului ...(de exemplu zone de agrement, mari aglomerări, centre comerciale, parcuri, etc.).

Referitor la indicatorii de performanţă menţionaţi la pct. 1.2 litera f), se face referire la cantitatea de deşeuri municipale, fracţia uscată colectată (care include şi cantitatea de deşeuri municipale colectată pe 4 fracţii din aglomerările comerciale) din totalul cantităţii de deşeuri municipale colectate.

Referitor la indicatorii de performanţă menţionaţi la pct. 1.2 litera g), se face referire la cantitatea de deşeuri sortate şi valorificate din totalul cantităţii de deşeuri municipale colectate (atât fracţia umedă cât şi fracţia uscată).

Şi în această situaţie, solicitarea contestatoarei nu presupune o măsură de remediere, deoarece este stabilit exact modul de operare.

În ceea ce priveşte valoarea estimată a contractului, entitatea contractantă precizează că se vor respecta cele menţionate la punctul 6 din Clarificarea 3 afişată pe SEAP. Entitatea contractantă menţine valoarea estimată a contractului conform calculelor din tabelul de la punctul 5 din Anexa 4 la caietul de sarcini, pe care l-a adăugat acestui răspuns ca Anexa 1.

Şi în această situaţie, solicitarea contestatoarei nu presupune o măsură de remediere, deoarece este stabilit exact modul de operare.

Referitor la solicitarea contestaoarei privind *"obligarea autorităţii la modificarea documentaţiei de atribuire astfel încât aceasta să corespundă legislaţiei în materie şi să nu restricţioneze accesul la procedura de atribuire a operatorilor economici şi implicit decalarea termenului de depunere a ofertelor astfel încât să se asigure acelaşi termen de întocmire a documentaţiei de atribuire ca cel de la momentul publicării anunţului de concesiune (40 de zile)"*, Legea nr. 100 /2016, la art. 54 prevede*: "Perioada cuprinsă între data transmiterii anunţului de concesionare spre publicare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene şi data - limită de depunere a ofertelor, în cazul în care procedura de licitaţie deschisă se desfăşoară într-o singura etapă respectiv de depunere a ofertelor iniţiale, în cazul în care procedura se desfăşoară în două etape, este de cel puţin 30 de zile."*

În final, entitatea contractantă precizează că a respectat legislaţia în vigoare, perioada cuprinsă între transmiterea anunţului de concesionare şi data - limită de depunere a ofertelor încadrându-se în termenul legal.

Prin adresa înregistrată la Consiliu sub nr. 46874/03.11.2017, SC ... SA formulează concluzii scrise, în care reiterează o parte din cele menţionate în cadrul contestaţiei, precizând totodată că nu este de acord cu apărarea autorităţii contractante conform căreia în obiectul contractului s-ar regăsi activitatea de *"operarea/administrarea staţiilor de transfer pentru deşeurile municipale si deşeurile similare"* sau *„administrarea depozitelor de deşeurisi/sau a instalaţiilor de eliminare a deşeurilor municipale si a deşeurilor similar"* având în vedere că rezultă, fără dubiu că activitatea de administrare sau operare a unei staţii sau a unui depozit este total diferită faţă de activitatea regăsită la lit e) de la cap. II. 1.2) descrierea succintă a contractului, respectiv faţă de activitatea de transport deşeuri.

Aşadar, în obiectul contractului nu intră activitatea de administrare a unei staţii de transfer sau de administrare a unui depozit, motiv pentru care a permite unui operator economic să participe la procedura de atribuire prin prezentarea unei experienţe similare care este tină de obiectul contractului aduce un dezavantaj pentru acei operatori economici care au experienţă în ceea ce priveşte obiectul contractului.

Faptul că entitatea contractantă a cerut în fişa de date ca şi criteriu de calificare prezentarea unei experienţe similare *"cel puţin a unui serviciu similar"*, raportat la ceva ce nu face obiectul contractului, în mod clar avantajează operatorii economici care nu au experienţă în obiectul

contractului şi dezavantajează pe cei care pot dovedi că au experienţa de a duce la bun sfârşit un contract de colectare şi de sortare deşeuri.

Alegaţiile entităţii contractante cu definiţiile staţiei de transfer şi asimilarea cu punctul de stocare temporară nu se verifică atât timp cât în caietul de sarcini la pg.23. art 56 alin. (2) se precizează că: *"Costul de depozitare va fi suportat de autoritatea contractantă în baza unui contract care va fi încheiat cu operatorul care administrează spaţiul de stocare temporară sau depozitul conform Moara"*.

Totodată în strategia de contractare se justifică alegerea acestor criterii pentru experienţa similară în sensul în care entitatea contractantă *"doreşte ca operatorii economici să dispună de experienţă similară anterioară astfel încât achizitorul să fie protejat, iar scopul contractului să fie realizat în conformitate cu cele mai bune standarde"* nivelul cerinţelor minime se limitează numai la acele cerinţe strict necesare pentru a asigura îndeplinirea în condiţii optime a contractului", "în conformitate cu gradul de complexitate a contractului ce urmează să fie atribuit, se consideră necesar ca ofertantul câştigător căruia i se va atribui contractul să fie unul cu o experienţă corespunzătoare pentru derularea acestui contract".

În punctul de vedere al entităţii contractante, aceasta susţine că potrivit *"caietului de sarcini art. 21 alin. (4) DEEE-urile vor putea fi transportate la punctul de sortare sau la punctele de colectare special destinate acestui tip de deşeuri şi înfiinţate de către operator, în baza HG nr 1037/2010"*.

Or, potrivit art. 21 alin. (4) din caietul de sarcini, acest articol prevede că *"DEEE-urile vor putea fi transportate la punctul de sortare sau la punctele de colectare special destinate acestui tip de deşeuri, în baza HG nr. 1037/2010".*

Astfel, din articolul invocat lipseşte adăugarea entităţii contractante că "punctele de colectare vor fi înfiinţate de către operator". În caietul de sarcini nu se precizează acest lucru, iar dacă la acest moment entitatea contractantă doreşte să modifice documentaţia dc atribuire, atunci, pe de o parte, această modificare nu se poate face decât prin publicarea unei erate, iar pe de altă parte, această modificare nelegală nu face decât să arate că valoarea estimată a contractului nu este realistă, întrucât nu cuprinde nici aceste cheltuieli faţă de înfiinţarea unor puncte de colectare de către operatorii economici.

Aşadar, pe de o parte, neindicarea punctelor de colectare duce la imposibilitatea de a întocmi oferta, iar pe de altă parte, din documentaţia de atribuire şi nici din valoarea contractului nu rezultă această obligaţie ca operatorii economici să înfiinţeze ei aceste puncte de colectare.

În atare situaţie, din punctul de vedere al entităţii contractante rezultă că documentaţia de atribuire este incompletă, iar răspunsul său nu face decât să arate că această documentaţie trebuie remediată.

Astfel, dacă se susţine că intenţia entităţii contractante a fost de a impune obligaţia asigurării punctelor de colectare a acestor tipuri de deşeuri de către operator (deşi documentaţia de atribuire nu prevede acest lucru) atunci acest lucru trebuie să se reflecte atât în documentaţia de atribuire cât şi în preţul contractului.

Prin urmare, se impune ca măsură de remediere, indicarea, clar, în documentaţia de atribuire fie locaţia exactă a punctelor de colectare special destinate DEEE-urilor, fie să se precizeze clar dacă operatorul are obligaţia de a înfiinţa aceste puncte de colectare şi să indice clar costurile estimate faţă de această obligaţie (din moment ce acum în documentaţia de atribuire care se raportează la o valoare estimată a contractului şi la anumite costuri nu există prevăzută o astfel de obligaţie, este evident că introducerea acestei obligaţii care determină costuri suplimentare duce în mod automat şi la modificarea valorii estimate a contractului).

În ceea ce priveşte critica conform căreia *„Nu se precizează în documentaţia de atribuire care este modalitatea de decontare a prestaţiei efectuate pentru colectarea deşeurilor din construcţii de la persoanele juridice, populaţie şi agenţi economici în sistemul de colectare la cerere”,* contestatoarea susţine că în art. 27 din caietul de sarcini se face referire la colectarea deşeurilor în campanii şi decontarea pentru agenţii economici nicidecum de decontarea prestaţiei efectuate în sistemul de colectare la cerere care trebuie să fie practicat atât timp cât face parte din obiectul contractului de delegare de gestiune a serviciului de salubrizare în baza unui tarif aprobat de UAT conform Legii nr. 51/2006.

În punctul de vedere al entităţii contractante se menţionează că: *"cât priveşte art. 45 lit. g) din caietul de sarcini, acesta face referire la activitatea de sortare a deşeurilor municipale fracţia umedă şi fracţia uscată din cadrul punctului de sortare, deci considerăm că îndeplinirea acetor obiective anuale de reducere a cantităţilor de deşeuri ajunse în depozitul final poate fi transferată în baza contractului de delegare operatorului. Aceasta se încadrează în prevederile Legii nr. 100/2016 art. 6 alin. (1) şi alin. (2)”.*

Prin această apărare, entitatea contractantă caută să distragă atenţia asupra unor aspecte care nu se aplică în cazul de faţă (punctul de sortare nu rezolvă problema deşeurilor din construcţii şi demolări aşa cum doreşte entitatea contractantă să inducă în eroare).

Aşadar, obligaţia de a suporta pragurile impuse nu reprezintă nici riscuri şi nici nu fac parte din activităţile care pot fi delegate de către entitatea contractantă.

Această obligaţie nu reprezintă un risc de operare având în vedere că procentele de deşeuri reciclabile nu depinde de modul în care activitatea de colectare şi transport este desfăşurată, ci depinde de modul în care "poluatorul" respectă obligaţia de reciclare, sau nu.

Modul în care "poluatorul" selectează sau nu deşeurile astfel încât să se diminueze cantitatea de deşeuri depozitate nu reprezintă o consecinţă a activităţii desfăşurate de operatorul de colectare, pentru a fi considerat un risc.

Riscul pe care operatorul îl va suporta în derularea acestui contract se raportează strict la activitatea sa, respectiv la modul în care se prestează respectivele activităţi delegate.

Conform art. 6 alin. (3) din Legea nr. 100/2016:

"Riscul de operare este riscul care îndeplineşte, în mod cumulativ, următoarele condiţii:

a) este generat de evenimente care nu se află sub controlul părţilor la contractul de concesiune;

b) implică expunerea la fluctuaţiile pieţei;

c) ca efect al asumării riscului de operare, concesionarului nu i se garantează, în condiţii normale de exploatare, recuperarea costurilor investiţiilor efectuate şi a costurilor în legătură cu exploatarea lucrărilor sau a serviciilor".

Aşadar, pentru a fi considerat un risc, situaţia invocată, trebuie să îndeplinească cumulativ condiţiile susmenţionate.

De altfel, potrivit art. 17 alin. (1) şi alin. (I1) din Legea nr. 211/2011:

"(1) Autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia ca începând cu anul 2012 să asigure colectarea separată pentru cel puţin următoarele tipuri de deşeuri: hârtie, metal, plastic şi sticlă,

(1^1) În vederea stimulării colectării separate a deşeurilor de la populaţie, autorităţile publice locale aplică ca instrument economic "plăteşte pentru cât arunci".

Astfel, autorităţile publice locale au control asupra acestui eveniment care generează costuri, astfel încât din cauza faptului că nu se respectă prima condiţie stabilită la art. 6 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 100/2016 este clar că obligaţia privind respectarea pragurilor stabilite de autoritatea contractantă nu poate reprezenta un risc specific contractului de concesiune.

Mai mult, conform art. 21 din Legea nr. 211/2011:

"Art 21 - (1) În conformitate cu principiul "poluatorul plăteşte" costurile operaţiunilor de gestionare a deşeurilor se suportă de către producătorul de deşeuri sau, după caz, de deţinătorul actual ori anterior al deşeurilor.

(2) La propunerea autorităţii publice centrale pentru protecţia mediului, prin actul normativ care reglementează categoria de deşeuri se stabilesc cazurile în care costurile gestionării deşeurilor urmează să fie suportate în întregime sau parţial de către producătorul produsului din care derivă deşeul respectiv şi eventuala participare a distribuitorilor unui asemenea produs la aceste costuri.

(3) În cazul deşeurilor abandonate şi în cazul în care producătorul/deţinătorul de deşeuri este necunoscut, cheltuielile legate de curăţarea şi refacerea mediului, precum şi cele de transport, valorificare, recuperare/reciclare, eliminare sunt suportate de către autoritatea administraţiei publice locale.

(4) După identificarea producătorului/deţinătorului de deşeuri, acesta este obligat să suporte atât cheltuielile prevăzute la alin. (3), efectuate de autoritatea administraţiei publice locale, cât şi pe cele legate de acţiunile întreprinse pentru identificare".

Mai mult, aşa cum rezultă din art. 2 alin. (9) din Legea nr. 101/2006 *"Unităţile administrativ-teritoriale au calitatea de deţinător legal al deşeurilor municipale şi al deşeurilor similare, depozitate în recipientele amplasate în aria lor teritorială".*

Aşadar, nici cea de-a treia condiţie impusă de art. 6 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 100/2016 nu este îndeplinită, întrucât aceste costuri trebuie

să fie recuperate 100% de către operatorul de colectare şi transport, aşa cum impune art. 21 din Legea nr. 211/2011.

De altfel, nici a doua condiţie stabilită de art. 6 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 100/2016, nu este respectată, având în vedere că reducerea sau nu a cantităţii de deşeuri reciclabile/depozitate nu este expusă la fluctuaţia pieţei, ci depinde de conduita "poluatorului"/deţinătorului de deşeuri şi implicit, de puterea coercitivă a autorităţilor publice locale.

Aşadar, contestatoarea apreciază că nu se poate susţine pertinent că această obligaţie de atingere a ţinetelor reprezintă un veritabil risc de operare a unui contract de concesiune.

Mai mult, această obligaţie nu reprezintă nicio activitate de salubrizare pentru a putea fi delegată şi suportată de către un operator economic,

Astfel, raportat la activităţile ce pot fi delegate, acestea sunt menţionate la art. 2 alin. (3) din Legea nr. 101/2006 iar printre acestea nu se regăseşte şi activitatea de reducere a deşeurilor depozitate sau atingerea pragurilor impuse de către autoritatea contractată, în documentaţia de atribuire.

Aşadar, nu se poate susţine, pertinent, că entitatea contractantă poate să-şi delege o obligaţie "intuitu personae" care este prevăzută în Legea 211/2011, din moment ce singurele activităţi care pot fi delegate sunt cele menţionate la art. 2 alin. (3) din Legea nr. 101/2006, iar printre acestea nu se regăseste şi această activitate.

Din moment ce Legea nr. 211/2011 stabileşte clar care este subiectul de drept căruia i se impune o astfel de obligaţie, şi în plus la art. 21 se precizează cine suportă costurile acestei obligaţii, este evident că nu i se poate impune operatorului economic atingerea unor praguri asupra cărora nu are niciun control.

A se considera că operatorul economic trebuie să suporte consecinţele nerespectării acestor praguri, determină încălcarea atât a principiului "poluatorul plăteşte" (ajungându-se la situaţia în care neglijenţa "poluatorului" este răsplătită prin suportarea de către operatorul privat a tuturor costurilor determinate de neatingerea pragurilor impuse de directivele europene, în loc să fie sancţionat tocmai prin suportarea de către acesta a acestor costuri), cât şi a regulii stabilite de art. 21 din Legea nr. 211/2011, prin care toate costurile generate de gestionarea deşeurilor se suportă de către producătorul deşeurilor.

Aşadar, obligaţia de îndeplinire a obiectivelor de reciclare deşeuri din construcţii şi achitarea la fondul de mediu în cazul nerespectării obiectivelor de reciclare, pe de o parte nu reprezintă risc de operare, iar pe de altă parte, nici nu reprezintă o activitate de salubrizare pentru a putea fi transferată operatorului cconomic, ci este o obligaţie specifică doar unor subiecte de drept (producătorii de deşeuri, autorităţile locale).

Referitor la critica privind investiţiile la care se face trimitere la pag. 45-47 din caietul de sarcini, contestatoarea apreciază că se impune remedierea documentaţiei prin precizarea clară a obligaţiilor viitorului operator, în ceea ce priveşte investiţiile solicitate aşa cum menţionează entitatea contractantă în punctul de vedere ca investiţiile solicitate sunt cele din Anexa 4 precum şi prin precizarea clară cu introducerea în tarif

începând cu primul an de contract a platformelor şi celorlaltor investiţii care este posibil a fi realizate în anul 2 de contract.

Dacă se respectă toate investiţiile menţionate în art. 86 pct. 4 din caietul de sarcini, se impune precizarea clară de către entitatea contractantă în documentaţia de atribuire de ce în calculul valorii contractului a fost prevăzută şi platforma de producere compost dar şi instalaţia de procesare deşeuri vegetale şi lemnoase, investiţii care nu sunt prevăzute la art.86 pct.4 din caietul de sarcini. În atare condiţii se impune remedierea documentaţiei de atribuire şi prin precizarea clară dacă aceste instalaţii sunt în sarcina operatorului sau nu.

De asemenea, contestatoarea menţionează că nici din documentaţie, nici din punctul de vedere, nu se înţelege clar dacă platforma de compost şi instalaţia pentru procesarea deşeurilor vegetale şi lemnoase, deşi sunt cuprinse în estimarea valorii contractului, la un preţ subestimat faţă de preţurile din piaţă, sunt în obligaţia operatorului a fi realizate.

Totodată conform Hotărârii Consiliului Local ...nr. 85/2015 şi a Hotărârii Consiliului Local ...nr. 338/2009 rezultă că ... face parte din ADT ...acest fapt rezultând si din strategia de contractare, unde entitatea contractantă menţionează contractul de finanţare pentru execuţia CMTD Moara care include şi staţie de sortare la relaţia dintre obiectul, constrângerile asociate şi complexitatea contractului, pe de o parte şi resursele disponibile. Astfel, ce sens are impunerea către operatorii economici a construirii (investirii) unui punct de sortare dacă prin altă procedură şi alt contract de delegare se va atribui construirea unei astfel de staţii.

Dacă entitatea contractantă nu are control asupra acestei investiţii şi nici nu are cunoştinţă de condiţiile pe care un astfel de punct de sortare trebuie să îl îndeplinească întrucât face trimitere la "completarea punctului de sortare pe durata de derulare a contractului” este clar că o astfel de cerinţă raportată la o anumită locaţie (maxim 25 km dus-întors) este derizorie şi nu reprezintă decât o modalitate de îngrădire a concurenţei şi de favorizare a unor operatori economici care cunosc zona.

Din moment ce nici entitatea contractantă nu cunoaşte utilarea unui astfel de punct, considerând că există posibilitatea ca acest punct să fie completat, devine restrictivă cerinţa strictă ca locaţia acestui punct să fie într-o anumită arie teritorială.

Contestatoarea apreciază că lipsa unor informaţii esenţiale ale utilării punctului de sortare, precum şi a posibilităţii de suplimentare a costurilor acestui punct de sortare sunt arbitrare şi pot duce la abuzuri din partea autorităţii contractante şi imposibilitatea aprecierii dacă oferta este conformă sau nu, nemaivorbind de posibilitatea unor evaluări arbitrare şi neunitare care pot determina favorizarea unor operatori economici locali.

În ceea ce priveşte valoarea estimată, contestatoarea învederează că investiţiile solicitate în documentaţia de atribuire sunt mult mai mari decât cele cuprinse în valoarea estimată a contractului, astfel încât se observă clar că se îngrădeşte concurenţa şi sunt dezavantajaţi operatorii economici care trebuie să achiziţioneze utilaje noi întrucât aceştia ar depăşi valoarea estimată a contractului şi ar fi respinşi din procedura de atribuire.

În strategia de contractare, entitatea contractantă a luat în calcul valori mai mici pentru cheltuielile cu operarea şi investiţiile decât cele estimate în documentaţia de atribuire.

De altfel, entitatea contractantă nu a luat în calcul valoarea taxei de depozitare începând cu anul 2020 pentru că din 2019 intră în vigoare taxa de 80 lei pe tonă. În strategia de contractare s-a calculat doar taxa de 80 lei tona la nivelul anului 2017.

Analizând documentele depuse la dosarul cauzei, Consiliul constată următoarele:

..., în calitate de entitate contractantă, a organizat procedura de licitaţie deschisă online privind atribuirea contractului de concesiune a gestiunii serviciului de salubrizare menajeră. În acest sens a elaborat documentaţia de atribuire aferentă şi a publicat în SEAP anunţul de concesionare nr. 2920/22.09.2017, valoarea estimată a procedurii fiind de 83.829.600 lei.

Ca urmare a publicării în SEAP a documentației de atribuire, a formulat notificare prealabilă, iar apoi contestație, SC ... SA, solicitând, în principal, modificarea documentației de atribuire, iar în subsidiar, anularea procedurii.

În punctul de vedere, entitatea contractantă invocă tardivitatea notificării prealabile, dar fără a invoca inadmisibilitatea contestației, ca urmare a nerespectării procedurii de notificare prealabilă. Fiind o excepție de fond, absolută și peremtorie, Consiliul va analiza, cu prioritate, modalitatea de îndeplinire a procedurii prealabile.

Entitatea contractantă arată că documentația de atribuire a fost postată în SEAP în data de 22.09.2017, prin urmare, termenul de 10 zile de depunere a notificării expiră în data de 02.10.2017, or, notificarea prealabilă a fost înregistrată, la sediul său, în data de 04.10.2017. Contestatoarea susține că deşi termenul de depunere a notificării expiră în data de 02.10.2017, modalitatea de calcul a entităţii contractante este eronată întrucât atât potrivit art. 5 şi art. 6 din Legea nr. 101/2016 cât şi conform art. 183 alin. (1) din cod. proc. civ*. "Actul de procedură DEPUS înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul postal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare este socotit a fi făcut în termen".* În condițiile în care a depus notificarea prin poștă, în data de 02.10.2017, actul este îndeplinit în termen, neavând importanţă momentul la care ... a primit plicul de la poştă.

Consiliul reține că societatea contestatoare a predat corespondența sa către Oficiul poștal nr. 5 București în data de 02.10.2017, după cum rezultă din Confirmarea de primire nr. VA09984078945, și din factura aferentă, fiind recepționată de entitate la data de 04.10.2017. Conform art. 5 şi art. 6 din Legea nr. 101/2016 și art. 183 alin. (1) din cod. proc. civ*.,* actul de procedură depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul postal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare este socotit a fi făcut în termen. Prin urmare, Consiliul consideră că notificarea prealabilă a fost transmisă în termen de către contestatoare, urmând a fi respinsă excepția invocată de entitatea contractantă.

Pe fondul contestației, Consiliul reține că societatea contestatoare critică cerința 1 din cadrul Cap. III.2.3.a) Capacitatea tehnică şi/sau profesională din fişa de date şi anunţul de participare, considerând că se solicită experienţa în activităţi care nu fac obiectul contractului, astfel încât se restricţionează concurenţa şi se impun cerinţe restrictive care nu permit participarea operatorilor economici la procedura de atribuire, motiv pentru care contestatoarea solicită eliminarea acestor cerinţe.

Consiliul, analizând critica, reține că maniera în care contestatoarea critică prevederea fișei de date este una contradictorie, susținând, pe de o parte, caracterul restrictiv, de natură a îngrădi participarea operatorilor economici, iar pe de altă parte, se plânge de caracterul prea larg al cerinței, entitatea permițând accesul prea facil la procedură și pentru operatori care nu au experiență în colectarea şi transportul separat al deşeurilor municipale şi al deşeurilor similare provenind din activităţi comerciale din industrie.

După cum rezultă din fișa de date a achiziției, respectiv Cap. III.2.3.a) Capacitatea tehnică şi/sau profesională: *"Ofertantul va face dovada că în ultimii 3 ani a prestat în cadrul a cel puţin un contract,* ***cel puţin un serviciu similar cu cele ce fac obiectul contractului****, şi anume:*

- colectarea şi transportul separat al deşeurilor municipale şi al deşeurilor similare provenind din activităţi comerciale din industrie şi instituţii, inclusiv fracţii colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deşeuri de echipamente electrice şi electronice, baterii şi acumulatori;

- operarea/administrarea staţiilor de transfer pentru deşeurile municipale şi deşeurile similare; (Aceasta activitate nu face parte din obiectul contractului ce urmează a fi atribuit)

- sortarea deşeurilor municipale şi a deşeurilor similare în staţiile de sortare;

- colectarea, transportul şi depozitarea deşeurilor voluminoase provenite de la populaţie, instituţii publice şi agenţi economici;

- colectarea, transportul şi depozitarea deşeurilor provenite din locuinţe, generate de activităţi de reamenajare şi reabilitare interioară şi/sau exterioară a acestora;

- administrarea depozitelor de deşeuri şi/sau a instalaţiilor de eliminare a deşeurilor municipale si a deşeurilor similar". (n.a. Această activitate nu face parte din obiectul contractului ce urmează a fi atribuit).

Contestatoarea susține că există două activităţi între cele enumerate care nu fac parte din obiectul contractului, respectiv activitatea de administrare a deşeurilor și administrarea staţiilor de transfer.

Consiliul consideră criticile contestatoarei drept nefondate.

Potrivit art. 75 alin. din Legea nr. 100/2016, *"(1) Entitatea contractantă are dreptul de a aplica în cadrul procedurii de* ***atribuire numai criterii de calificare şi selecţie nediscriminatorii şi proporţionale cu obiectul concesiunii de lucrări sau al concesiunii de servicii***.

(3) Criteriile de calificare şi de selecţie ***trebuie să aibă legătură şi să fie proporţionale cu nevoia de a asigura capacitatea concesionarului de a executa contractul de concesiune, luând în***

considerare obiectul concesiunii de lucrări sau al concesiunii de servicii şi scopul de a asigura o concurenţă reală".

Deci, textele respective vorbesc despre restricționarea participării la procedură, prin intermediul criteriilor de calificare, aceasta fiind și rațiunea pentru care un operator se poate adresa Consiliului sau instanței pentru eliminarea unor cerințe restrictive.

Potrivit art. 2 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, ,,Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al unei autorităţi contractante sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri poate solicita anularea actului, obligarea autorităţii contractante la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, **recunoaşterea dreptului pretins sau a interesului legitim**, pe cale administrativ-jurisdicţională sau judiciară, potrivit prevederilor prezentei legi''. Deci, pentru a formula o contestație la Consiliu, este necesar ca cel ce o inițiază să justifice un interes. Din moment ce nu este restricționată participarea contestatoarei la prezenta procedură, prin cerința de calificare citată mai sus, aceasta nu se poate plânge de ea. Faptul că cerința, așa cum a fost formulată, atrage mai mulți competitori, deci asigură o concurență mai mare, nu reprezintă, în sine, o vătămare pentru contestatoare, ci reprezintă chiar o transpunere a scopului legislației în domeniul achizițiilor, respectiv promovarea concurenței. Deci, rolul Consiliului nu este acela de a agrava documentația de atribuire, prin solicitarea îndeplinirii unor cerințe mai drastice, ci acesta trebuie să dispună măsuri de remediere, în sensul înlăturării dispozițiilor de natură a restricționa participarea ofertanților la procedură.

Consiliul nu poate reține nici susținerea contestatoarei referitoare la neproporționalitatea cerinței, fiind cert că toate activitățile în domeniul cărora se solicită experință similară fac parte din serviciul de salubrizare, astfel cum este acesta definit la art. 2 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, iar solicitarea ca experiență similară a unui contract care să cuprindă doar servicii de colectare și transport, ar echivala cu solicitarea unui contract identic, și nu similar. Prin urmare, Consiliul consideră critica formulată de contestatoare drept nefondată.

Cu privire la criticile formulate de contestatoare referitoare la caietul de sarcini, Anexa 1 la art. 21. alin. (4), unde se precizează că DEEE-urile vor putea fi transportate la punctul de sortare sau la punctele de colectare special destinate acestui tip de deşeuri, **fără ca în restul documentaţiei de atribuire să se menţioneze clar care este locaţia acestor puncte**, contestatoarea critică respectiva specificație prin prisma dispozițiilor art. 51 alin. (7) din Legea nr. 100/2016 *"Informaţiile furnizate prin documentaţia de atribuire trebuie să fie suficient de precise, clare şi complete pentru a permite operatorilor economici să determine natura şi obiectul concesiunii de lucrări sau ale concesiunii de servicii, iar pe baza acestora să decidă transmiterea unei oferte sau neparticiparea la procedura de atribuire".*

Entitatea contractantă declară că nu există un punct de sortare, iar acesta se va realiza de operator. De altfel, Consiliul reține că societatea contestatoare cunoaște exact situația acestor puncte de sortare, respectiv inexistența lor în momentul actual, despre acest aspect vorbind pe larg în

contestația sa, respectiv pag. 12-15, unde critică limitarea numărului de km la 25, până la punctul de sortare. Prin urmare, din moment ce nu există astfel de puncte, nu se poate stabili exact locația lor, așa cum solicită contestatoarea, critica fiind nefondată.

În ceea ce privește critica formulată la pct. III din contestație, contestatoarea susține că nu se precizează în documentaţia de atribuire care este modalitatea de decontare a prestaţiei efectuate pentru colectarea deşeurilor din construcţii de la persoanele juridice, populaţie şi agenţi economici, în sistemul de colectare la cerere, arătând că în documentaţia de atribuire este evidenţiat doar faptul că operatorul are obligaţia de a colecta de la persoanele juridice, populaţie şi agenţi economici în campanie (aceste costuri intră în tariful ofertat) şi în sistemul de colectare la cerere, or din documentație lipseşte precizarea modalităţii de decontare a acestor costuri privind colectarea în sistem la cerere.

Consiliul reține că activitatea de colectare a deşeurilor din construcţii de la persoanele juridice, populaţie şi agenţi economici, **în sistemul de colectare la cerere**, se realizează în baza art. 30 din caietul de sarcini, decontarea fiind realizată de beneficiari, pe bază de contract separat, nefiind decontată de entitatea contractantă. Nefiind o activitate ce intră de drept în atribuțiile operatorului, ci beneficiarii au dreptul să apeleze la prestatorul local de salubritate, dacă își doresc acest lucru, nu există nicio rațiune pentru care entitatea ar impune clauze referitoare la decontarea acestui serviciu de către terți. Prin urmare, critica este una nefondată.

Cu privire la critica referitoare la art. 34 din caietul de sarcini referitoare la obligaţia de îndeplinire a obiectivelor de reciclare deşeuri din construcţii, iar în cazul neîndeplinirii acestora, va achita la fondul de mediu contribuţia, despre care contestatoarea susține că s-ar încălca legislaţia în materie, invocând, de fapt, o confuzie din partea entității contractante, respectiv menționarea greșită a OUG nr. 196/2005 în loc de Legea nr. 211/2011, Consiliul urmează să respingă critica respectivă.

Potrivit art. 34 din caietul de sarcini, invocat de contestatoare *"Operatorul are obligaţia să îndeplinească obiectivele de reutilizare, reciclare şi alte operaţiuni de valorificare materială, inclusiv operaţiuni de umplere care utilizează deşeuri pentru a înlocui alte materiale, a deşeurilor nepericuloase provenind din activităţi de construcţii şi demolări, cu excepţia materialelor geologice naturale definite la categoria 17.05.04, conform prevederilor OUG nr. 196/2005 (...) în cazul neîndeplinirii obiectivelor,* ***operatorul va achita la fondul de mediu contribuţia****"*.

Entitatea contractantă susține că, într-adevăr, norma care stabilește obligația reutilizării materialelor provenite din construcții și demolări este art. 17 alin. (3) din Legea nr. 211/2011, dar transferul obligațiilor către operatorul de salubritate este tocmai esența acestui contract. Obligațiile către fondul de mediu sunt stabilite în baza OUG nr. 196/2005, or ridicarea materialelor provenite din construcții transferă obligația reciclării către operatorul delegat.

Consiliul reține că nu există nicio confuzie legată de temeiul de drept, textul art. 17 alin. (3) din Legea nr. 211/2011, invocat de contestatoare, referindu-se la limitele minime ale cantităților reciclate (,,*Titularii pe numele cărora au fost emise autorizaţii de construcţie şi/sau*

desfiinţări au obligaţia să gestioneze deşeurile din construcţii şi desfiinţări astfel încât să atingă progresiv, până la 31 decembrie 2020, potrivit anexei nr. 6, un nivel de pregătire pentru reutilizare, reciclare şi alte operaţiuni de valorificare materială, inclusiv operaţiuni de umplere, rambleiere care utilizează deşeuri pentru a înlocui alte materiale, de minimum 70% din masa cantităţilor de deşeuri nepericuloase provenite din activităţi de construcţie şi desfiinţări, cu excepţia materialelor geologice naturale definite la categoria 17 05 04 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE"), OUG nr. 196/2005 stabilind contribuția la fondul de mediu datorată ca urmare a neatingerii obiectivelor stabilite pentru reciclare.

Potrivit art. 30 din caietul de sarcini, ,,(1) Eliberarea autorizațiilor de construire/desființare de către Autoritatea publică a municipiului ...va fi condiționată de existența unui contract de prestări servicii încheiat cu un operator de salubrizare, pentru colectarea deșeurilor din construirea/ refacerea drumurilor, din demolări și construcții. Executantul lucrării are obligația de a precolecta deșeurile rezultate din activitatea sa în containere specializate proprii sau puse la dispoziție de operatorul de salubritate. Transportul, în vederea depozitării deșeurilor rezultate din activitățile enumerate, se realizează pe baza unui contract de prestări servicii.

(2) Precolectarea se realizează numai în containere standardizate acoperite, fiind interzisă depozitarea deșeurilor provenite din activitatea de construcții și demolări pe platformele de precolectare a deșeurilor municipale, în recipiente sau containere în care se depun deșeuri municipale.

(3) Transportul deșeurilor provenite din activitățile de construcții și demolări se realizează în containere în care s-a realizat precolectarea sau în basculante prevăzute cu sistem de acoperire a încărcăturii, pentru a nu avea loc degajarea prafului sau împrăștierea acestora în timpul transportului.

Art. 33 Deșeurile din construcții și demolări vor fi supuse proceselor de reciclare și recuperare, putând fi utilizate pentru amenajări de drumuri sau alte activități, după ce au fost supuse procesării, neutralizării, pretratării în punctul de sortare''.

Deci, art. 34 criticat de contestatoare, citat mai sus, este înglobat în documentație într-un context, din care rezultă exact cum, anume, se va desfășura activitatea de colectare și transport a deșeurilor provenite din activitatea de construcții. Textul criticat, citit în întregul context, nu se abate de la prevederile art. 17 alin. (3) din Legea nr. 211/2011, invocat de contestatoare, deoarece nu rezultă din conținutul lui că fiecare titular de autorizație de construcție va transporta și va recicla deșeurile în forma cerută de lege, deci fiecare îl va procesa, neutraliza și pretrata și îl va introduce în rambleie, fiind absurdă o astfel de interpretare. Aceste operațiuni se vor realia de operatorii de salubritate în sistem centralizat, după cum rezultă din procedura stabilită în documentația de atribuire, iar nereciclarea deșeurilor conduce la plata taxei către fondul de mediu, în temeiul OUG nr. 196/2005. Întoarcerea taxei respective către generatorul deșeurilor, respectiv titularul autorizației de costruire/desființare, așa cum solicită contestatoarea, echivalează, de fapt, cu nereciclarea deșeurilor

respective și depozitarea lor în rampă, situație care se dorește a fi evitată în viitor, acesta fiind și scopul reglementărilor și suprataxelor impuse pentru această activitate.

Interpretarea dată de contestatoare prevederilor din caietul de sarcini și măsura de remediere propusă ar lipsi, practic, de substanță contratul de delegare de gestiune și întreaga legislație în materie, scopul reglementărilor respective fiind tocmai acela de a folosi pe scară largă deșeurile reutilizabile. În măsura în care taxa de mediu ar fi plătită de titularul autorizației, practic, operatorii de salubrizare nu sunt stimulați, în niciun fel, să reutilizeze, recicleze aceste materiale, ci ar depune în rampă întreaga cantitate de deșeuri, aspect inacceptabil în raport cu dispozițiile legale incidente. Prin urmare, Consiliul va respinge și această critică.

În ceea ce privește criticile referitoare la art. 54 din caietul de sarcini referitoare la listă cu dotările, vehiculele şi echipamentele pe care intenţionează să le folosească operatorul pe timpul prestării serviciilor, listă care va cuprinde mai multe elemente, printre care şi documentaţia cu standardele relevante în domeniu, contestatoarea solicită să se menționeze indicarea în mod clar ce înseamnă documentaţia de conformare cu standardele din domeniu, având în vedere că nu se înţelege la ce s-a referit entitatea contractantă prin solicitarea unei astfel de documentaţii. În replică, entitatea contractantă arată că la art. 66 alin. (2) din Caietul de sarcini, sunt prezentate standardele relevante în domeniu.

Potrivit art. 54 din caietul de sarcini, ,,Operatorul va furniza autorității contractante o listă detaliată a dotărilor, vehiculele și echipamentele pe care intenționează să le folosească pe timpul prestării serviciilor. Această listă va include cel puțin următoarele elemente, pentru fiecare vehicul/echipament în parte:

a)Tipul de vehicul (compactor/necompactor, cu încărcare frontală sau prin spate etc);

b)Greutate utilă totală și capacitatea de încărcare;

c)Capacitatea benei în metri cubi;

d)Documentația de conformare cu standarde relevante în domeniu;

Număr de utilaje;

Modul de deținere''

La art. 66 alin. (2) indicat de autoritate se menționează următoarele: ,,Lista standardelor relevante în domeniu include, fără a se limita la, următoarele:

-SR EN 1501-1:2012: Vehicule de colectare a deșeurilor și dispozitive asociate de ridicare a eurocontainerelor. Cerințe generale și cerințe de securitate. Partea 1: Vehicule de colectare a deșeurilor cu încărcare prin partea din spate

-SR EN 1501-2+A1:2010: Vehicule de colectare a deșeurilor și dispozitive asociate de ridicare a eurocontainerelor. Cerințe generașle și cerințe de securitate. Partea 2: Vehicule de colectare a deșeurilor cu încărcare prin partea laterală

-SR EN 1501-3:2008: Vehicule de colectare a deșeurilor și dispozitive asociate de ridicare a eurocontainerelor. Cerințe generașle și cerințe de securitate. Partea 3: Vehicule de colectare a deșeurilor cu încărcare prin partea frontală.....''.

Rezultă, astfel, din prevederile caietului de sarcini că expresia ,,documentaţia de conformare cu standardele relevante în domeniu'' se referă la documentația tehnică a vehiculelor și echipamentelor și declarația de conformitate, nefiind necesară o măsură de remediere, o simplă solicitare de clarificare fiind suficientă pentru lămurirea acestui aspect, Consiliul neidentificând aspecte din care să rezulte vătămarea contestatoarei, pentru a se impune remedierea documentației.

În ceea ce priveşte investiţiile la care se face trimitere la pag. 45-47 din caietul de sarcini - Anexa 1, contestatoarea invocă neclaritatea acestora, sub mai multe aspecte:

-lipsa din anexa respectivă a investiţiilor cu platforma pentru producere compost şi instalaţia pentru procesarea deşeurilor vegetale şi lemnoase, investiţii care se regăsesc în Anexa 4 la caietul de sarcini, anexă care reprezintă Nota justificativă pentru durata contractului de delegare.

- nu se înţelege dacă investiţiile din Anexa 4 la caietul de sarcini trebuie să fie realizate de ofertant, în condiţiile în care în caietul de sarcini, Anexa 1, nu sunt prevăzute.

- nu se menţionează cum vor fi recuperate din tarife investiţiile de la Cap X din caietul de sarcini, Anexa 1, în condițiile în care la art. 86 alin. (13) şi alin. (14), se precizează că aceste investiţii se vor regăsi în fişele de fundamentare a tarifelor ofertate, iar celelalte investiţii (cum sunt cele de la cap IX - utilajele şi echipamentele) vor fi achiziţionate de operator şi recuperate prin tarife.

Contestatoarea invocă anumite aceste neclarități prin prisma reglementărilor contabile, susținând că, dacă aceste investiţii se vor recupera prin amortizarea lor, atunci **entitatea contractantă este obligată să menţioneze clar dacă amortizarea acestora se va introduce în tarife, începând cu primul an de contract, sau la momentul punerii lor în funcţiune, aşa cum prevede legea contabilităţii** și că ar trebui să stabilească un mecanism clar de introducere a amortizării în tariful ofertat sau de recuperare a acestor costuri pe parcursul derulării contractului având în vedere că potrivit legii contabilităţii şi a codului fiscal, amortizarea se introduce în contabilitate abia după ce se începe utilizarea bunului achiziţionat.

Consiliul are în vedere că investițiile care se vor realiza de ofertant sunt prevăzute în caietul de sarcini, la cap. VIII, paginile 44-46. Caietul de sarcini nu detaliază, însă, obiectele de investiție pe bucăți, perioadă de realizare a investiției, durată normală de funcționare etc. Anexa 4, la care face referire entitatea contractantă că ar reprezenta lista investițiilor din caietul de sarcini, se intitulează, de fapt, ,,Notă pentru justificarea contractului de delegare prin concesiune a serviciului public de salubrizare menajeră în ...'', iar în conținutul său, la paginile 4-6, sunt prezentate detaliat investițiile, cu următorul conținut: ,,Valoarea investițiilor prevăzute în caietul de sarcini este prezentată în tabelul: .... ''. În condițiile în care lista utilă pentru ofertanți în elaborarea ofertei este cea detaliată, din cadrul Anexei 4, entitatea contractantă trebuia să facă trimitere explicit, în cadrul caietului de sarcini, la acest document. Având în vedere că documentul nu este intitulat ,,Anexa 4 –Investiții'', ci ,,Notă pentru justificarea contractului de delegare prin concesiune a serviciului

public de salubrizare menajeră în ...”, această titulatură conduce la concluzia că acesta este un document premergător procedurii, deci o notă justificativă care face parte din strategia de contractare, și nu o completare la caietul de sarcini. Astfel cum este întocmit caietul de sarcini, rezultă că lista de investiții este cea din conținutul său, aspect de natură a crea confuzie printre ofertanți.

Sub acest aspect, contestația este întemeiată, deci se impune precizarea faptului că lista investițiilor este prevăzută la anexa 4 sau completarea caietului de sarcini cu tabelul din anexa 4, referitor la investiții.

În ceea ce privește criticile referitoare la mecanismul de înregistrare contabilă a amortismentelor pentru bunuri ce vor fi achiziționate pe parcursul contractului, Consiliul nu reține a fi o problemă a acestei proceduri, deoarece nu modalitatea de înregistrare contabilă este de interes pentru autoritate și ofertanți, ci includerea în tarifele de operare a tuturor cheltuielilor, inclusiv cele cu amortizările aferente dotărilor, astfel încât oferta să nu fie una cu preț neobișnuit de scăzut. Modul în care contestatoarea își formulează susținerile ar conduce la concluzia că achiziționarea sau realizarea oricărui obiect de investiție conduce la modificarea tarifului, prin modificarea unui element de cost, respectiv amortismentul sau cheltuiala cu investiția, aspect imposibil de controlat pe perioada contractului. Decontarea în baza unui tarif nu presupune detalierea cheltuielilor pe bază de situații de lucrări dataliate pe elementele de cost, respectiv combustibili, salarii, impozite, taxe, amortismente, cheltuieli indirecte, profit etc, ci prin înmulțirea cantităților colectate și transportate cu tariful aferent, declarat în ofertă. Astfel, pentru procedura în analiză, nu prezintă relevanță dacă în prima lună de contract, de pildă, nefiind realizate cheltuieli mari cu investițiile, veniturile din tarife să fie mult mai mari decât cheltuiala efectivă, fiind posibil ca ofertantul să aibă costuri mai mici decât cele rezultate din înmulțirea tarifelor declarate în ofertă cu cantitatea transportată, deoarece în luna viitoare, cu siguranță va avea cheltuieli mai mari, pentru realizarea investițiilor. Ceea ce interesează pe autoritate este ca prețul ofertat să fie unul corect, astfel încât operatorul să fie în măsură să realizeze o activitate de maximă importanță, respectiv salubrizarea localității, iar costurile acestei activități să nu fie unele împovărătoare pentru cetățeni. Deci, maniera în care operatorul își înregistrează în contabilitate amortismentele nu poate fi decât una în concordanță cu legea, iar legislația nu se opune stabilirii unui tarif în care să fie incluse costurile viitoare cu investițiile și activitatea desfășurată. Prin urmare, dispoziţiile art. 11 alin. (4) lit. c) din Ordinul ANRSC nr. 109/2007 citate de contestatoare (*„la stabilirea tarifelor pentru activităţile specifice serviciului de salubrizare se au în vedere următoarele criterii: c) cheltuielile cu amortizarea se iau în calcul, respectându-se reglementările legale în vigoare")* nu se opun introducerii cheltuielilor cu amortismentelor și cu valoarea investițiilor în tarifele practicate, ci dimpotrivă, acest text impune includerea acestor cheltuieli în tarif, aceeași situație fiind și în ceea ce privește art. 28 alin. (12) din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, invocat, de asemenea, de contestatoare (*"amortizarea fiscală se calculează după cum urmează: a) începând cu*

luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcţiune, prin aplicarea regimului de amortizare prevăzut la alin. 5 (b - în cazul echipamentelor tehnologice, respectiv al maşinilor, uneltelor (...) contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară, de gresivă sau accelerată)”.

În ceea ce privește criticile referitoare la caietul de sarcini - Anexa I, la art. 86., pct. 4) unde se prevede realizarea în primul an al derulării contractului a câte 50 platforme subterane şi 50 platforme semi îngropate, investiţii obligatorii ce diferă ca număr de Anexa 4 în tabel la caietul de sarcini, unde se prevede realizarea a câte 25 de platforme subterane şi 25 platforme semi îngropate, Consiliul a dispus măsuri de remediere mai sus, la momentul analizării capitolului referitor la investiții. Astfel cum rezultă din documentul ,,Notă pentru justificarea contractului de delegare prin consiune a serviciului public de salubrizare menajeră în ...'', valoarea investițiilor a fost calculată prin raportare la bunurile indicate în anexa 4, anexă care trebuie introdusă în caietul de sarcini, nefiind necesară modificarea valorii estimate.

În ceea ce privește criticile referitoare la art. 89 alin. (2) caietul de sarcini - Anexa I, pag. 47, unde se precizează că *„bunurile de preluare a căror listă indicativă (generică) sunt prevăzute în Anexa nr. 6 la prezentul Contract*", însă la Anexa nr. 6 la prezentul contract nu este prevăzut niciun bun de preluare, Consiliul reține că într-adevăr, la anexa 6 din modelul de contract nu sunt menționate bunuri de preluare, fiind un formular necompletat, ele fiind menționate doar în cadrul art. 89 din caietul de sarcini, respectiv 100 de platforme subterane și 100 platforme semiîngropate, deci se impune eliminarea referirii la anexa 6 din cadrul articolului criticat.

În ceea ce priveşte redevenţa, care este și factor de evaluare, iar în documentaţia de atribuire se precizează că este minim 4% din valoarea anuală efectivă a contractului, contestatoarea susține că nu se evidenţiază dacă cei 4% se raportează la valoarea contractului cu TVA sau fără TVA, autoritatea contractantă menționează că se raportează la valoarea fără TVA, deci se impune remedierea documentației și sub acest aspect.

În ceea ce priveşte criticile referitoare la art. 42-49 din caietul de sarcini, respectiv pct. D. Sortarea deşeurilor municipale fracţia umedă şi fracţia uscată în punctul de sortare înfiinţat de operator în ..., se menționează că operatorul *"are permisiunea de a desfăşură activitatea de sortare",* prin realizarea unui punct de sortare amenajat de ofertant. Contestatoarea critică respectivele prevederi, solicitând ca măsură de remediere, eliminarea pct. D art. 42-49 din caietul de sarcini, sub mai multe aspecte:

- activitatea de sortare nu face parte din obiectul contractului aşa cum este definit în fişa de date a achiziţiei şi în anunţul de concesiune, acesta fiind doar activitatea de colectare separată şi transport deşeuri;
- la art. 42 alin. (1) şi 46 din caietul de sarcini - Anexa 1, entitatea contractantă menţionează că "operatorul are permisiunea de a desfăşura activitatea de sortare”.
- entitatea contractantă încearcă să minimizeze această „activitate de sortare", prin utilizarea sintagmei "punct de sortare" (care nu se regăseşte

în legislaţie) care ar fi diferit faţă de o veritabilă "staţie de sortare" ce impune respectarea multor prevederi legale în materie.

Autoritatea contractantă arată că, în conformitate cu prevederile caietului de sarcini, în prezentarea *„Situaţia actuală privind gestiunea deşeurilor în municipiu"* se specifică că *"Până în prezent, deşeurile colectate în amestec se sortează în punctul de sortare existent (proprietate privată), deşeurile municipale rezultate după sortare sunt depozitate în spaţiul de stocare temporară* ***până la deschiderea depozitului conform de la Moara****".*

În ceea ce privește lipsa din cadrul obiectului a acestei activități, Consiliul reține că la cap. II.1.5): Descrierea succintă a contractului sau a achiziţiei/achiziţiilor din fişa de date sau anunţul de participare, se observă că obiectul contractul se referă la:

- colectarea şi transportul separat al deşeurilor municipale şi al deşeurilor similare provenind din activităţi comerciale din industrie şi instituţii, inclusiv fracţii colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deşeuri de echipamente electrice şi electronice, baterii şi acumulatori, fracţia umedă şi fracţia uscată - cu autospeciale, platforme subterane şi semi îngropate şi recipiente de colectare puşi la dispoziţie de operator;
- colectarea, transportul şi depozitarea deşeurilor voluminoase provenite de la populaţie, instituţii publice şi agenţi economici - cu autospeciale şi recipiente de colectare puşi la dispoziţie de operator;
- colectarea, transportul şi depozitarea deşeurilor provenite din locuinţe, generate de activităţi de reamenajare şi reabilitare interioară şi/sau exterioară a acestora - cu autospeciale puse la dispoziţie de operator;
- **sortarea deşeurilor municipale fracţia umedă şi fracţia uscată în punctul de sortare înfiinţat de către operator în ... - cu punct de sortare pus la dispoziţie de operator;**
- transportul deşeurilor reziduale rezultate din sortare la depozitul conform Moara. Până la deschiderea depozitului conform Moara deşeurile reziduale rezultate din sortare se vor stoca în spaţiul de stocare temporară din comuna Ipoteşti, judeţul ...- cu autospeciale puse la dispoziţie de operator.

Deci, deși nu este codificată ca atare la codificarea CPV, activitatea este descrisă în fișa de date a achiziției, făcând parte din obiectul procedurii.

În ceea ce privește art. 42 alin. (1) şi 46 din caietul de sarcini, referitoare la așanumita permisiune acordată operatorilor de a sorta deșeurile la punctul de lucru, Consiliul constată că această prevedere trebuie citită în contextul întregii documentații de atribuire, observându-se că la pagina 3 din caietul de sarcini este descrisă situația de fapt existentă, departe de o situație ideală, în care operatorul de salubrizare colectează separat deșeurile de pe platformele existente, le predă unor stații de sortare pentru fracție umedă și fracție uscată, iar apoi materialele reciclabile sunt depozitate într-un depozit conform, tratate și neutralizate, iar apoi reciclate, fiind duse în rampă doar cantități minime de deșeuri municipale.

Deci, autoritatea contractantă recunoaște existența unei situații de fapt precare, notoriu cunoscută pentru această ativitate la nivel național,

adoptând o soluție provizorie mai puțin convențională, respectiv crearea acestui punct de sortare, în absența stațiilor de sortare dotate corespunzător.

Cu toate acestea, operatorii nu au cum să fie vătămați de prevederea acestui punct de sortare, în condițiile în care la paginile 39-40 din caietul de sarcini, se menționează că la stabilirea tarifului, se va avea în vedere și activitatea de sortare. Prin urmare, din moment ce pentru realizarea acestei activități, respectiv sortarea, operatorii sunt plătiții, aceasta fiind și rațiunea participării la o procedură de atribuire, nu există nicio rațiune pentru care această activitate ar trebui eliminată din caietul de sarcini și din întreaga documentație, cu atât mai mult cu cât realizarea ei este impusă de legislația în materie, tocmai pentru a atinge indicatorii de colectare selectivă menționați mai sus. Sigur, ar fi mult mai simplu pentru operatorii economici să ridice deșeurile menajere, așa cum au fost generate de populație și să le depună în rampă, dar acest lucru nu mai este posibil, din 2019 fiind plătite taxe uriașe.

Contestatoarea, operator cu experiență în materie, cunoaște această situație de fapt, astfel încât este oarecum surprinzătoare pretenția sa referitoare la mărirea perioadei de mobilizare și solicitarea unei alte situații de fapt decât cea existentă. Oricât de gravă ar fi această situație, ea nu poate fi remediată doar prin modificarea documentației de atribuire sau anularea procedurii, fiind clar că activitățile prevăzute în documentație trebuie să pornească, chiar și imperfect, dintr-un punct, prezenta procedură fiind acel punct. Chiar dacă în documentație nu ar fi prevăzură activitatea de sortare, menționându-se că există stații, situația de fapt este cu totul alta, respectiv nu există aceste stații, iar sortarea o realizează operatorul, deși reziduurile sunt colectate, teoretic, separat. Autoritatea contractantă nu solicită înființarea unei stații de sortare, ci a unui punct oarecum improvizat, până la deschiderea capacităților impuse de normele europene. Deși nefirească prevederea respectivă, sintagma "punct de sortare" neregăsindu-se în legislaţie, situația descrisă în documentație este una tolerată, permisiunea acordată operatorilor de a sorta deșeurile însemnând, de fapt, ca pentru o anumită perioadă, această sortare să se realizeze oarecum, rudimentar într-o primă etapă, deoarece înființarea unui punct de sortare, pentru a fi autorizat, necesită o dotare minimă: platforme, spații acoperite dotate cu apă, canalizare, spații de depozitare, instalații de sortare, de coletare, utilaje de încărcare, instalații PSI, stație de epurare etc, toate aceste dotări fiind necesare tocmai pentru îndeplinirea condițiilor de la art 45 și 46 din caietul de sarcini. Consiliul nu poate reține drept relevante susținerile autorității contractante potrivit cărora este la latitudinea ofertantului stabilirea dotărilor punctului de sortare, știut fiind că reglementările în materie de mediu condiționează obținerea autorizației de îndeplinirea unor condiții drastice, iar pentru desfășurarea activității sunt, de asemenea, necesare condiții de muncă decente, cu atât mai mult cu cât interdicțiile impuse în caietul de sarcini, la art. 45, cer o anumită dotare, deloc neglijabilă, neputând fi vorba de o simplă bucată de teren împrejmuită. În caz contrar, acest punct de sortare nu va putea fi autorizat. Prin urmare, autoritatea contractantă trebuie să precizeze care sunt activitățile ce se vor desfășura în punctul de sortare, și

să lămurească sintagma ,,condiţiile minime tehnice şi de mediu'', astfel încât operatorii să își estimeze exact costurile necesare realizării punctului respectiv, pentru a putea să aleagă cea mai optimă soluție, de pildă, închirierea unei locații existente care să îndeplinească condițiile cu minime investiții, cum ar fi foste capacități industriale, depozite, ferme etc. Este cert că în termen de 60 zile, cât este perioada de mobilizare, niciun operator, oricâte posibilități materiale ar avea, nu poate aduce în standarde un astfel de punct, pentru a putea fi autorizat, dar autoritatea contractantă nu solicită prezentarea autorizațiilor, art. 44 din caietul de sarcini fiind clar în acest sens, ci doar dovada depunerii documentației pentru obținerea autorizației de mediu. În acest sens, prezintă relevanță și prevederile art. 53 din HG nr. 745/2007, care prevede pentru licența ANRSC necesară desfășurării activității, că se pot depune copii de pe toate avizele/acordurile/autorizaţiile necesare prestării serviciului/activităţii **sau de pe solicitările efectuate în vederea obţinerii acestora**.

Imperativul major, de interes public, ce va fi urmărit de Consiliu în soluționarea acestui capăt de cerere, este acela că se impune sortarea deșeurilor, chiar și într-o manieră improvizată, tocmai pentru a mări procentul de deșeuri reciclate, în caz contrar, costurile la nivel național fiind imense. Prin urmare, deși soluția înființării unui punct de sortare este una improvizată, interesul public al respectivei comunități impune adoptarea unei astfel de soluții. Este evident, așa cum s-a arătat mai sus, că o staţie de sortare gen centru de management integrat al deșeurilor, nu poate fi construită doar în perioada de mobilizare de 60 de zile, necesitând, probabil, ani, până în momentul dării în funcțiune, dar nici entitatea contractantă nu prevede acest lucru la art. 44 lit. a) din caietul de sarcini, așa cum greșit susține contestatoarea.

Prin urmare, solicitarea contestatoarei referitoare la eliminarea cerinţei privind construirea unui centru de management integrat al deşeurilor, şi în subsidiar, în condiţiile în care se va menţine această cerinţă, să se stabilească un termen de cel puţin 6 luni pentru lucrările susmenţionate, va fi respinsă de Consiliu, atât ca cerere principală, cât și ca cerere subsidiară, deoarece nu există o solicitare referitoare la crearea unui centru de management integrat al deşeurilor, iar în ceea ce privește punctul de colectare, utilitatea lui este certă, neputând fi eliminat, deoarece ar lipsi de conținut întregul contract.

În ceea ce priveşte cerinţa autorităţii contractante, respectiv *"Având în vedere că distanţa dintre ... (sens giratoriu b-dul 1 Decembrie 1918 cu str. Sofia Vicoveanca) şi punctul de sortare propus de ofertant (maxim 25 de km) - dus - întors, influenţează activităţile de colectare şi transport deşeuri municipale, cât şi activitatea de transport a deşeurilor reziduale din sortare la depozitare finală,* ***punctul de sortare va fi înfiinţat la o distanţă de maxim 25 de km dus-întors*** *de la sensul giratoriu intersecţie b-dul 1 Decembrie 1918 cu str. Sofia Vicoveanca",* despre care contestatoarea apreciază că este restrictivă, întrucât nu i se poate impune operatorului economic atât construirea unui Centru de management, şi în acelaşi timpr să se impună atât zona de stabilire a acestui punct, dar şi ca locaţia să îndeplinească condiţiile minime tehnice şi de mediu (art. 44 lit.

a) din caietul de sarcini Anexa 1, în condiţiile în care staţia CMID de la Moara deserveşte şi ..., autoritatea contractantă susține că nu o interesează distanța la care operatorul va înființa punctul de sortare. Consiliul reține că la art. 49 din caietul de sarcini, autoritatea a impus distanța de 25 de km dus-întors de la sensul giratoriu intersecţie b-dul 1 Decembrie 1918 cu str. Sofia Vicoveanca. Văzând că însăși autoritatea susține că prevederea nu este una imperios necesară, și având în vedere caracterul ei restrictiv, Consiliul stabilește că este necesară eliminarea din cadrul articolului 49 din caietul de sarcini a distanței maxime de 25 km dus -întors, întrucât specificația încalcă principiul tratamentului egal, al proporţionalităţii şi implicit, restricţionează concurenţa, fiind încălcate dispozițiile art. 20 alin. (7) din HG nr. 867/2016 *"Specificaţiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire şi nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate care să împiedice realizarea unei concurenţe efective între operatorii economici"*.

Contestatoarea mai solicită ca ... să stabilească şi posibilitatea ca locaţia aferentă ,,Centrului de management''(punctul de sortare) să fie pusă la dispoziţie de autorităţile locale şi că acestea vor depune toate diligenţele pentru a găsi locaţie propice pentru construirea acestui centru de management imediat după încheierea contractului, aspect care nu este interzis de documentația de atribuire. În ceea ce privește obligația de diligență, chiar și prevederea ei nu este în măsură să elimine obligația operatorului de a înființa acest punct de sortare, neavând un efect practic concret.

În ceea ce priveşte Matricea riscurilor, contestatoarea susține că nu este definită corect, nefiind indicat managementul riscului, prin urmare, solicită definirea corectă şi indicarea pentru fiecare risc a managementului riscului respectiv. Contestatoarea critică 5 riscuri, considerând că acestea trebuie să fie ori în sarcina autorității contractante, ori împărțite, respectiv:

-riscul colectării altor categorii de deşeuri decât cele solide,

-riscul cantităţii de deşeu mixt şi Riscul de deşeuri reciclabile colectate şi transportate,

-riscul Condiţii climatice,

- riscul Creşterii şi descreşterii costurilor

- riscul Modificării ratei inflaţiei,

Analizând criticile respective, Consiliul reține ca fiind relevante următoarele prevederile art. 8 din Legea nr. 100/2016, ,,(1) Prin studiul de fundamentare prevăzut la art. 7 alin. (1) entitatea contractantă are obligaţia să analizeze dacă atribuirea contractului implică transferul unei părţi semnificative a riscului de operare către operatorul economic.

(2) În cazul în care, ca urmare a analizei prevăzute la alin. (1), **entitatea contractantă constată că o parte semnificativă a riscului de operare, astfel cum este definit la art. 6, va fi transferată operatorului economic, contractul va fi considerat contract de concesiune, urmând a se aplica prevederile prezentei legi**.

(3) În cazul în care, ca urmare a analizei prevăzute la alin. (1), entitatea contractantă constată că o parte semnificativă a riscului de

operare, astfel cum este definit la art. 6, nu va fi transferată operatorului economic, contractul respectiv va fi considerat contract de achiziţie publică sau contract sectorial, după caz''.

Prin urmare, **este de natura contractului de concesiune transferarea riscurilor către operatorul economic.** Primele două riscuri sunt, cu certitudine, ale operatorului economic, toate cantitățile din contract fiind estimative, și nu fixe. Nu există nicio rațiune pentru care aceste riscuri ar fi împărțite de autoritatea contractantă, fiind posibil să existe cantități mai mari de gunoi, după cum este la fel de posibil să existe cantități mai mici. De asemenea, riscurile legate de creșterea prețurilor a căror împărțire o solicită contestatoarea, sunt ale sale proprii, majorarea tarifelor urmând a fi realizată în condițiile art. 78 din caietul de sarcini, după primul an de contract. Deci, pe parcursul unui an, contestatoarea suportă riscul inflației și pe cel al creșterii prețurilor, nefiind posibilă ajustarea lunară sau trimestrială a prețului. Similar, și în ceea ce privește condițiile climaterice, perioada lungă a contractului trebuie să conducă la luarea în considerare a tuturor cheltuielilor cauzate de acest aspect, fiind clar că zona geografică de desfășurare a activității este una cu ierni grele, care necesită cheltuieli crescute. În ceea ce privește lipsa mențiunilor referitoare la managementul riscului, Consiliul reține că nici această critică nu este fondată. În condițiile în care respectivele riscuri îi aparțin, contestatoarea se ocupă de managementul lor.

Cu privire la criticile referitoare la Regulamentul de salubrizare contestatoarea arată că potrivit art. 19 se menţionează că deşeurile selecţionate se colectează o dată sau de două ori pe săptămână, iar cele reziduale se vor colecta zilnic. Contestatoarea susține că aceste frecvenţe de colectare diferă de cele precizate în caietul de sarcini. Verificând prevederile art. 16 din caietul de sarcini, Consiliul reține că cele două documente au același conținut, deci critica este nefondată.

De asemenea, contestatoarea arată că la art. 21 din Regulamentul de salubrizare, se stipulează că anvelopele de pe domeniul public se colectează de către operator, însă în caietul de sarcini nu se precizează nimic legat de acest aspect, aceasta solicitând să se precizeze dacă această obligaţie este în sarcina operatorului de colectare şi transport deşeuri, iar legat de costurile aferente acestui serviciu, să se precizeze în ce tarif se vor include.

Consiliul reține că, într-adevăr, nu se precizează activitatea respectivă în caietul de sarcini și nici nu se menționează în ce tarif va fi introdusă. Chiar dacă activitatea respectivă este una cu pondere redusă, autoritatea trebuie să oferte ofertanților o informare corectă în legătură cu activitățile ce urmează a fi prestate și modalitatea de decontare.

În ceea ce privește art. 31 din Regulamentul de salubrizare, referitor la punctele de colectare DEEE-URI ca şi în caietul de sarcini, Consiliul a analizat această critică, respingând-o ca nefondată.

De asemenea, contestatoarea solicită ca măsură de remediere precizarea clară dacă operatorii economici generatori de deşeuri de ambalaje au obligaţia predării acestor deşeuri operatorului de colectare şi transport, deoarece din documentaţia de atribuire nu se înţelege clar. Consiliul, analizând art. 26 și 28 din Regulament, reține că acesta se

referă la obligațiile agenților economici și ale instituțiilor de a genera cât mai puține deșeuri menajere de depozitat în rampă și a recicla cât mai multe materiale. Nu poate exista nicio obligație a acestora de a preda ambalajele către operatorul de salubritate, aceștia având posibilitatea să își valorifice singuri materialele respective. De altfel, chiar dacă nu este prevăzută expres o asemenea dispoziție, ea este de la sine înțeleasă, autoritatea publică neputând dispune prin documentație ,,naționalizarea'' materialelor reciclabile ale unui operator economic, respectiv hârtia, metalul, sticla etc, atât operatorii, cât și persoanele fizice având posibilitatea valorificării acestor materiale, nefiind o activitate de monopol. Deci, Consiliul consideră respectiva critică drept una nefondată.

În ceea ce priveşte Indicatorii de performanţă, în Anexa 1A şi Anexa 1B la Regulamentul de salubrizare, se impun pe de o parte indicatori de performanţă ca fiind pragurile prevăzute în Legea nr. 211/2011 şi OUG nr. 196/2005 iar pe de altă parte se stabilesc penalităţi pentru neatingerea acestor praguri, Consiliul a analizat acest aspect mai sus, respingând criticile respective.

În ceea ce priveşte Modelul de contract de delegare de gestiune, contestatoarea critică prevederile art. 3 alin. (5), respectiv perioada de mobilizare de 60 de zile trebuie să se prezinte entităţii contractante dovezile care confirmă pe lângă celelalte, şi licenţa ANRSC, precum şi amenajarea unui punct de lucru, contestatoarea susține că nu există timp suficient pentru obținerea licenței ANRSC, întrucât pentru obținerea acesteia este necesară depunerea autorizației de mediu și a celei de gospodărire a apelor, indicând drept temei prevederile art. 53 din HG nr. 745/2007.

Analizând prevederea respectivă, Consiliul reține că aceasta are următorul conținut: ,,Cererea de modificare a condiţiilor asociate licenţei, conform modelului din anexa nr. 3, va fi însoţită de copia de pe hotărârea de dare în administrare/contractul de delegare a gestiunii serviciului/activităţii şi de copiile de pe toate avizele/acordurile/autorizaţiile necesare prestării serviciului/activităţii **sau de pe solicitările efectuate în vederea obţinerii acestora**.''

Deci, ca și în cazul autorizării punctului de sortare, nu este obligatorie depunerea autorizației de mediu sau alte autorizări, ci solicitările efectuate în vederea obţinerii acestora, și prevederea legală în cauză ținând seama de situația de fapt din România pentru exercitarea acestei activități, prin urmare, nu este necesară extinderea acestei perioade de mobilizare.

Contestatoarea mai invocă și necorelarea art. 14 Fluxul deşeurilor, lit. f) din Contract, unde se precizează că deşeurile rezultate din sortare pot fi stocate temporar 48 de ore, or menţiunea respectivă este în contradicţie cu art. 55 din Regulamentul de salubrizare care impune termenul de 1 zi. Autoritatea susține în punctul de vedere că la art. 14, litera f) din Contractul de delegare se specifică *"Deşeurile reziduale rezultate din procesul de sortare nu vor fi stocate temporar în punctul de sortare decât pentru cel mult 48 de ore, cu excepţia cazului când se specifică altfel în documentele care reglementează această activitate",* prin urmare, perioada de stocare temporară admisă în punctul de sortare

este de 48 de ore, dar se poate modifica prin „excepţie" în cazul în care se specifică altfel în documentele care reglementează această activitate, deci se vor aplica prevederile Regulamentului de salubrizare. Consiliul reține că autoritatea contractantă este într-o confuzie, ori este o simplă eroare materială, în regulamentul de salubrizare fiind menționat termenul de **1 zi**, acesta urmând a fi aplicat.

Văzând că, într-adevăr, între cele două documente există o contradicție, fapt de natură a conduce, în viitor, la litigii, Consiliul va admite remedierea solicitată de contestatoare, în sensul corectării prevederii din modelul de contract, în conformitate cu prevederea din regulamentul de salubrizare, respectiv termenul prevăzut la art. 14 lit. f) este de 1 zi.

Cu privire la criticile referitoare la art. 22 alin. (5) din contract, respectiv *"Asigurarea de răspundere civilă va include o clauză prin care asigurătorul acceptă că termenii asigurării se aplică Delegatarului şi Delegatului, angajaţilor, agenţilor, funcţionarilor acestora ca în cazul în care o asigurare separată ar fi fost încheiată pentru fiecare dintre ei",* contestatoarea consideră această clauză drept abuzivă şi restrictivă întrucât impune unui terţ (o societate de asigurări) o anumită condiţie care nu a fost negociată de către părţile contractante. În replică, autoritatea arată că societăţile care încheie asigurări au în portofoliu o astfel de asigurare (Asigurarea de răspundere civilă ce va include o clauză prin care asigurătorul acceptă că termenii asigurării se aplică Delegatarului şi Delegatului, angajaţilor, agenţilor, funcţionarilor acestora ca în cazul în care o asigurare separată ar fi fost încheiată pentru fiecare dintre ei), autoritatea contractantă solicitând ofertantului să prevadă în tarifele ofertate costurile aferente acestei asigurări.

Consiliul reține că prevederea într-un contract de asigurare a unor beneficii în favoarea unui terț nu este o practică unică în materia acestui tip de contracte. Cu toate acestea, întinderea clauzei trebuie clarificată de autoritatea contractantă, fiind cert că polița nu are ca beneficiari pe toți angajații autorității, ci doar pe cei care interacționează cu activitatea respectivă, cât timp se află în contact cu persoane implicate în aceste activități, respectiv inspecții, verificări și altele, deoarece în forma în care se regăsește în contract, acaesta este neclară.

În ceea ce privește criticile contestatoarei referitoare la art. 39 alin. (5) din contract, unde se menţionează că operatorul este obligat să modifice Regulamentul intern al acestuia "în mod rezonabil" la solicitarea entităţii contractante, clauză considerată abuzivă şi restrictivă întrucât nicio persoană nu poate interveni în modul de desfăşurare a activităţii unei societăţi comerciale, Consiliul va respinge ca nefondată critica respectivă. Este cert că în activitatea respectivă, autoritatea contractantă poate și trebuie să impună operatorilor o anumită conduită, în raport cu cetățenii, cu modalitatea de desfășurare a activității (program de lucru, îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, uniformă, echipament de protecție a muncii, conduită preventivă a șoferilor pe drumurile publice etc), nefiind vorba de o imixtiune, ci de impunerea anumitor condiții de protecție a muncii, igienă, sănătate publică, siguranța cetățenilor, norme, de altfel, uzuale în contracte de acest gen și în contracte de antrepriză de lucrări, cu atât mai

mult cu cât delegatul reprezintă, de fapt, autoritatea publică. Totodată, dispozițiile art. 7 lit. d) din Legea nr. 51/2006 permit introducerea unor asemenea prevederi, prin urmare, critica este nefondată.

Criticile formulate de contestatoare referitoare la confidențialitatea contractului, prevăzută la art. 40 din contract, aceasta invocând o anumită inadvertență, în condițiile în care la alin. (1) se precizează că prevederile contractului nu sunt informaţii confidenţiale şi pot fi dezvăluite fără restricţii, iar la alin. (2) se precizează că fiecare parte va păstra confidenţiale toate informaţiile confidenţiale primite de la cealaltă parte, Consiliul nu a identificat nicio inadvertență. Este cert că fiind un contract public, acesta are caracter public. Cu toate acestea, prestând servicii către populație, este sigur că operatorii de salubritate vor intra în contact cu informații confidențiale, inclusiv date cu caracter personal (Legea nr. 677/2001), informații de piață etc. Deci, în momentul depunerii ofertelor, este greu de stabilit care, anume, sunt informațiile confidențiale, altele decât cele care au acest caracter în baza unor legi, dar cu siguranță, în momentul în care operatorul va intra în posesia unor date confidențiale ale autorității, va fi avertizat de acest lucru. Este cert că respectiva critică nu poate forma obiectul unei măsuri de remediere, nicio documentație nefiind în măsură să definească termeni utilizați în limbajul comun, folosiți ca atare în documentație. Prin urmare, critica respectivă este una nefondată.

Contestatoarea revine la prevederile caietului de sarcini, invocând o anumită inadvertență între pag. 7, art. 40, alin. (7), unde este prevăzut că „operatorul va spăla şi curăţa toate recipientele de colectare puse la dispoziţia publicului cel puţin o dată pe lună în perioada mai - septembrie"., față de pct. 6) din caietul de sarcini, pag. 45, Cap. VIII - Investiţii, care prevede „întreţinerea, reabilitarea, igienizarea periodică a tuturor platformelor cel puţin de 2 ori pe an”, aceste platforme conţinând recipienţii de colectare. Consiliul nu sesizează vreo inadvertență, recipientele fiind cele care intră direct în contact cu reziduurile, deci ele trebuie spălate mai des, fiind clare prevederile documentației de atribuire.

În ceea ce privește lipsa mențiunilor din documentaţia de atribuire referitoare la încărcarea şi transportarea deşeurilor stocate temporar pe platforma de stocare din comuna Ipoteşti la Depozitul Moara, după punerea în funcţiune al acestuia din urma, contestatoarea solicită publicarea acestei informaţii. Consiliul reține că, nefiind prevăzută operațiunea respectivă între activitățile contractului de delegare, nu este necesară clarificarea acestei chestiuni.

Criticile formulate de contestatoare referitoare la cerința din fișa de date a achiziţiei şi anunţul de participare, la cap. IV.4.3) Modul de prezentare a ofertei potrivit căreia, "Oferta va avea şi o copie a Formularului de contract (semnat şi ştampilat), indicând că ofertantul l-a citit, înţeles si acceptat pe deplin, dispoziție considerată în contradicție cu prevederile art. 89 alin. (3) lit. b) din HG nr. 867/2016, potrivit cărora operatorul economic are dreptul de a modifica formulatul de contract, astfel încât aceste modificări să nu fie în dezavantajul autorităţii contractante, este cosiderată nefondată de către Consiliu. Clauza respectivă este una uzuală în documentațiile de atribuire, **TOATE** ofertele

în **TOATE** depunându-se cu modelul de contract semnat, atașat. Este cert că prin prevederea respectivă, nu sunt abolite prevederile legale citate de contestatoare, tocmai discuțiile din prezenta cauză, având ca obiect clauzele contractuale, fiind proba contrară.

Potrivit art. 89 alin. (3) lit. b) din HG nr. 867/2016, ,,În condiţiile art. 93 alin. (3) din Lege, oferta este considerată neconformă în următoarele situaţii: conţine propuneri de modificare a clauzelor contractuale pe care le-a stabilit entitatea contractantă în cadrul documentaţiei de atribuire, care sunt în mod evident dezavantajoase pentru aceasta din urmă, iar ofertantul, deşi a fost informat cu privire la respectiva situaţie, nu acceptă renunţarea la clauzele respective''. Deci, prevederea respectivă se referă la unul dintre motivele stabilite de lege pentru neconformitatea ofertei, rezultând din text, per a contrario, că pot fi formulate propuneri de modificare a clauzelor care nu sunt defavorabile autorității contractante. Critica este un veritabil sofism juridic, neputând fi luată în considerare ca o veritabilă critică de natură a scoate în evidență nelegalități ale documentației de atribuire, în realitate, fiind un argument de interpretare juridică, argument ce nu poate fi înfrânt de prevederea din fișa de date potrivit căreia modelul de contract va fi depus semnat.

Cu privire la critica contestatoarei referitoare la neclaritatea art. 53 alin. (6) din caietul de sarcini, unde se menționează că operatorul va avea obligaţia de a utiliza platforme dotate corespunzător pentru parcarea vehiculelor şi că atunci când nu sunt folosite acestea nu pot fi parcate pe domeniul public, contestatoarea susținând că nu se înţelege care este obligaţia concretă a operatorului economic, **ce înseamnă platformă** (dacă este vorba de un teren sau de un utilaj special de transport autovehicule) şi nici **ce înseamnă "corespunzător”**, Consiliul reține, ca și în cazul precedent, că societatea contestatoare cunoaște foarte bine sensul cuvintelor respective, acesta rezultând din context. Astfel, platformă înseamnă suprafață plană betonată sau pietruită, folosită pentru parcare amenajată astfel încât camionul să poată ieși pe carosabil în stare de curățenie, conform normelor rutiere, dar și să aibă portanța necesară pentru a le susține, în scopul evitării accidentelor, iar **"corespunzător”** înseamnă, evident, ceea ce înseamnă în limbaj curent, respectiv potrivit, apt a fi folosit unui anumit scop. Nu puține sunt exmplele chiar din legislația achizițiilor publice în care legiuitorul a stabilit obligația autorității contractante sau a operatorului de a răspunde într-o manieră corespunzătoare, referiri la standarde de calitate corespunzătoare, nivel corespunzător de experiență etc, formulări înțelese de toți operatorii și autoritățile publice, chiar dacă nu sunt definite ca atare. Nicio autoritate și nicio documentație nu poate explica sensul fiecărui cuvânt polisemantic, acesta rezultând din contextul documentației, sintagma respectivă nevătămând, în niciun fel, pe contestatoare. Prin urmare, nu poate fi reținut caracterul său neclar, neexplicit.

În ceea ce priveşte indicatorii de performanţă menţionaţi la pct. 1.2. lit. f) si g) referitori la "cantitatea de deşeuri colectată separat raportat la cantitatea totală de deşeuri municipale colectate" şi la "cantitatea totală de deşeuri sortate şi valorificate raportată la cantitatea totală de deşeuri municipale colectate”, contestatoarea solicită ca măsură de remediere,

redefinirea acestora, prin precizarea clară/exactă a tipului de fracţii de deşeuri la care se referă (întrucât există mai multe categorii de deşeuri colectate separat precum şi două tipuri de deşeuri sortate în vederea valorificării - fracţia umedă şi fracţia uscată). Consiliul reține că documentația de atribuire este extrem de explicită în cea ce privește tipul de deșeuri și tipul de fracții, la paginile 7-11 fiind detaliate pe larg. Deși contestatoarea nu identifică, în contestația sa, despre care ,,pct. 1.2. lit. f) si g)'' din documentație vorbește, respectiv nu arată din ce document al procedurii face parte articolul criticat (caiet de sarcini, Regulament, model contract, anexe, fișa de date etc), dar, cu toate acestea, Consiliul constată că informațiile a căror lipsă o invocă se regăsesc la paginile indicate din caietul de sarcini.

În ceea ce priveşte valoarea estimată a contractului, contestatoarea menţionează că în documentaţia de atribuire, valoarea investiţiilor pe care trebuie să le suporte operatorul economic este de 22.128.800 de lei, or, raportat la cerinţele impuse de autoritatea contractantă, valoarea acestor investiţii depăşeşte cu mult valoarea estimată a contractului, ajungându-se chiar aproape de dublul acestei valori. Consiliul va respinge respectiva critică, nefiind rolul său stabilirea valorii estimate, aceasta fiind stabilită și în funcție de posibilitățile financiare ale autorității. Limita respectivă este aceeași pentru toți operatorii, afirmația contestatoarei conform căreia «*Chiar dacă formal autoritatea contractantă "permite" participarea la procedură şi a operatorilor care doresc să achiziţioneze utilaje noi întrucât nu deţin utilaje vechi, totuşi aceştia nu îşi vor putea face oferta întrucât aceasta sigur va depăşi valoarea estimată a contractului*», fiind echivocă, sugerând că pot veni la o asemenea procedură operatori care nu dispun de nicio dotare, dar care doresc să cumpere utilaje pe banii entității contractante sau rezultați din activitatea prestată, să presteze acest serviciu. Limita este aceeași pentru toți operatorii participanți, operatori care trebuie să aibă o dotare corespunzătoare astfel încât să poată presta activitatea supusă procedurii, nefiind obligația entității a-i dota. De altfel, amortismentele utilajelor se introduc în tarif, deci chiar dacă valoarea lor nu este cuprinsă în investiții, ea va fi, cel puțin în parte, suportată de entitatea contractantă, deci critica este nefondată.

În ceea e privește cheltuielile de judecată solicitate de contestatoare, Consiliul observă că la dosarul cauzei, au fost depuse două facturi și un ordin de plată, prima factură, în valoare de 5460,76 lei (TVA inclus), fiind aferentă notificării prealabile, iar cea de-a doua, în sumă identică, aferentă contestației.

Potrivit prevederilor art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016, ,,Consiliul poate obliga, la cerere, partea în culpă, **la plata cheltuielilor efectuate pentru soluţionarea contestaţiei**. Cuantumul, detalierea şi documentele doveditoare ale cheltuielilor efectuate sunt prezentate în cerere, care trebuie depusă înainte de pronunţarea deciziei de soluţionare a contestaţiei''.

Potrivit art. 451 din codul de procedură civilă, ,,(1) Cheltuielile de judecată constau în taxele judiciare de timbru şi timbrul judiciar, **onorariile avocaţilor**, ale experţilor şi ale specialiştilor numiţi în condiţiile art. 330 alin. (3), sumele cuvenite martorilor pentru deplasare şi pierderile

cauzate de necesitatea prezenţei la proces, cheltuielile de transport şi, dacă este cazul, de cazare, precum şi orice alte cheltuieli necesare pentru buna desfăşurare a procesului.

Art. 452 din codul de procedură civilă stabilește următoarele: ,,**Partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă, în condiţiile legii, dovada existenţei şi întinderii lor**, cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei'', iar potrivit art. 453 din același act normativ, ,,(1) Partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părţii care a câştigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată.

(2) Când cererea a fost admisă numai în parte, judecătorii vor stabili măsura în care fiecare dintre părţi poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată. Dacă este cazul, judecătorii vor putea dispune compensarea cheltuielilor de judecată''.

Având în vedere dispozițiile evocate, Consiliul reține că nu pot fi admise cheltuielile cu notificarea prealabilă, dispozițiile art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016 stabilind expres că se admit cele aferente contestației. Prin urmare, Consiliul va respinge solicitarea contestatoarei referitoare la plata cheltuielilor de judecată aferente notificării prealabile, mai cu seamă că argumentele expuse sunt cvasiidentice, nefiind justificată decontarea de către o autoritate publică a ambelor facturi.

În ceea ce privește contravaloarea facturii nr. 472/16.10.2017, în cuantum de 5460,76 lei (TVA inclus), având în vedere admiterea în parte a contestației, Consiliul va admite în parte și respectivele cheltuieli, obligând entitatea coontractantă la plata sumei de 2500 lei.

În consecinţă, luând în considerare cele mai sus menţionate, în temeiul art. 26 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va admite în parte, contestaţia formulată de SC ... SA, în contradictoriu cu ..., și dispune remedierea documentației de atribuire, în conformitate cu cele rezultate din motivare, după cum urmează:

- Cu privire la măsurile de remediere a caietului de sarcini:

-corectarea cap. VIII Investiții, prin precizarea faptului că lista investițiilor este prevăzută la anexa 4, sau completarea caietului de sarcini cu investițiile din tabelul din anexa 4, care au fost omise în caietul de sarcini;

-eliminarea referirii la anexa 6 la contract din cadrul art. 89 alin. (2);

-precizarea modului de calcul a redevenței, respectiv 4% din valoarea anuală efectivă a contractului **fără TVA**;

-precizarea exactă în cadrul punctului D al caietului de sarcini, a activităților care se vor desfășura în punctul de sortare și lămurirea sintagmei ,,condiții minime tehnice și de mediu'';

-eliminarea art. 49 referitor la distanța maximă de 25 km dus-întors pentru înființarea punctului de sortare.

-să se precizeze că activitatea de colectare a anvelopele aflate pe domeniul public se colectează de către operator și modalitatea de includere în tarif.

- Cu privire la remedierea modelului de contract:

-corectarea art. 14 lit. f) Fluxul deșeurilor, respectiv înlocuirea perioadei de 48 de ore pentru stocarea temporară admisă în punctul de

sortare cu cea prevăzută în art. 55 alin. (3) din Regulament, respectiv 1 zi;

- lămurirea întinderii clauzei prevăzute la art. 22 alin. (5).

În temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge ca nefondate restul criticilor formulate de contestatoare.

În temeiul art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016, obligă entitatea contractantă la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 2500 lei.

Măsurile dispuse vor fi aduse la îndeplinire în termen de 15 zile de la comunicarea prezentei.

Pentru aceste motive,
în baza legii şi a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

În temeiul art. 26 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, admite, în parte, contestaţia formulată de SC ... SA, în contradictoriu cu ..., și dispune remedierea documentației de atribuire, în conformitate cu cele rezultate din motivare, după cum urmează:

- Cu privire la remedierea caietului de sarcini:

-corectarea cap. VIII Investiții, prin precizarea faptului că lista investițiilor este prevăzută la anexa 4, sau completarea caietului de sarcini cu investițiile din tabelul din anexa 4, care au fost omise în caietul de sarcini;

-eliminarea referirii la anexa 6 la contract din cadrul art. 89 alin. (2);

-precizarea modului de calcul a redevenței, respectiv 4% din valoarea anuală efectivă a contractului **fără TVA**;

-precizarea exactă în cadrul punctului D al caietului de sarcini, a activităților care se vor desfășura în punctul de sortare și lămurirea sintagmei ,,condiții minime tehnice și de mediu'';

-eliminarea art. 49 referitor la distanța maximă de 25 km dus-întors pentru înființarea punctului de sortare.

-să se precizeze că activitatea de colectare a anvelopele aflate pe domeniul public se colectează de către operator și modalitatea de includere în tarif.

- Cu privire la remedierea modelului de contract:

-corectarea art. 14 lit. f) Fluxul deșeurilor, respectiv înlocuirea perioadei de 48 de ore pentru stocarea temporară admisă în punctul de sortare cu cea prevăzută în art. 55 alin. (3) din Regulament, respectiv 1 zi;

- lămurirea întinderii clauzei prevăzute la art. 22 alin. (5).

În temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge ca nefondate restul criticilor formulate de contestatoare.

În temeiul art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016, obligă entitatea contractantă la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 2500 lei.

Măsurile dispuse vor fi aduse la îndeplinire în termen de 15 zile de la comunicarea prezentei.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare.

PREŞEDINTE, **MEMBRU,** **MEMBRU,**
...

Redactată în 4 (patru) exemplare, conţine 61 (șaizeci și una) pagini.